

การร่างบทเรียนแบบโปรแกรม

การดำเนินงานสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม

การร่างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่อง วรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมอย่างละเอียด
2. ศึกษาหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2508 ตามเนื้อหาวิชาเรื่องวรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาคำราชักภาษาไทยเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาของบทเรียนรายชื่อนหนังสือที่ศึกษาดังนี้ คือ

2.1 หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.1-2-3) พุทธศักราช 2503 ของกระทรวงศึกษาธิการ

2.2 คำราชักภาษาไทย หนังสือหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสาร หนังสือหลักภาษาไทยของกำชัย ทองหล่อ หนังสือหลักภาษาไทยและการใช้ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ พันโท สะอาด อินทรสาดี และคณะ หนังสือหลักภาษาไทยและการใช้ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ เสนีย์ วัฒวรรณ หลักภาษาไทยและการใช้ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของเจือ สตะเวทิน หลักภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของมะออบ โปชะกฤษณะ หลักภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของคณะนิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปลายปีการศึกษา 2518 และหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย แบบฝึกหัดวิชาหลักภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรโรงเรียนมัธยมแบบประสม

2.3 หนังสืออื่นที่เกี่ยวข้อง การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ของประสิทธิ์ กายกถอน ภาษาศาสตร์เบื้องต้นของอุคม วโรตม์สิกกฤติกร ระบบเสียงภาษาไทยของกาญจนา นาคสกุล และคำบรรยายวิชาภาษาไทยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (ฉบับที่ 186)

3. แบ่งเนื้อหาเรื่อง "วรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" เป็น 2 หน่วยดังนี้ คือ

หน่วยที่ 1

ความสำคัญของวรรณยุกต์ /

การจำแนกวรรณยุกต์ /

ไทรยางศ์ -

อักษรคู่ อักษรเดี่ยว

การผันอักษร เบื้องต้น

คำเป็น คำตาย -

หน่วยที่ 2

การผันอักษร

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์

ประโยชน์ของวรรณยุกต์

4. พิจารณาเลือกวิธีเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมที่เหมาะสมมาใช้
ผู้วิจัยใช้วิธีเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง (Linear Program)
ซึ่งเป็นแบบธรรมดา ผู้เรียนต้องสร้างคำตอบเอง จะมีคำตอบให้เลือกตอบเพียงบางกรอบเท่านั้น
5. กำหนดความมุ่งหมายทั่วไปและความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียนแบบโปรแกรม
แต่ละหน่วย
6. สร้างแบบทดสอบ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนบทเรียน และหลังบทเรียนของแต่ละหน่วย
7. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน จำนวน 100 คน เพื่อหาความเชื่อถือได้ของข้อสอบ (Reliability)
8. วิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้เทคนิค 27 % แล้วหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ (Reliability)
9. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วางไว้
10. ทดลองการใช้บทเรียนแบบโปรแกรมตามลำดับขั้น ดังนี้
 - 10.1 ชั้นรายบุคคล 1 ครั้ง

- 10.2 ชั้นกลุ่มเล็ก (10 คน) 1 ครั้ง
- 10.3 ภาคสนาม (100 คน) 1 ครั้ง
- 10.4 นำผลการทดลองชั้นภาคสนามวิเคราะห์หาวิธีทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน
- 10.5 วิเคราะห์ผลหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (The 90/90 Standard)

ความมุ่งหมายของบทเรียนแบบโปรแกรม

ความมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจว่า วรรณยุกต์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับภาษาไทย ในการกำหนดความหมายของคำ
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ไตรยางศ์ รวมถึงอักษรคู่อักษรเดี่ยว คำเป็นคำตาย และสามารถผันอักษรได้
3. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำอันเกี่ยวกับเรื่องวรรณยุกต์เป็นสิ่งสำคัญได้ถูกต้อง

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หน่วยที่ 1

ความสำคัญของวรรณยุกต์

1. สามารถตอบได้ว่า วรรณยุกต์เป็นสิ่งจำเป็นต้องมีในภาษาไทย
2. สามารถตอบได้ว่า คำ ๆ เกี่ยวกัน หากมีระดับเสียงต่างกัน จะทำให้คำนั้นมีความหมายต่างกันด้วย ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของวรรณยุกต์

การจำแนกวรรณยุกต์

3. สามารถเขียนและตอบได้ว่าวรรณยุกต์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด มีจำนวนชนิดละเท่าไรได้แก่อะไรบ้าง และชนิดใดมากกว่าชนิดใด
4. สามารถตอบได้ว่าเสียงวรรณยุกต์สามัญ ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ

5. สามารถตอบได้ว่าคำใดไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ (ไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์) และคำใดมีรูปวรรณยุกต์กำกับและเป็นรูปวรรณยุกต์ใด

6. สามารถตอบได้ว่า รูปวรรณยุกต์จะอยู่ส่วนใดของคำและเขียนได้ถูกต้อง ไตรยางศ์

7. สามารถตอบได้ว่า ไตรยางศ์คืออะไร ไ้แก่ะไรบ้าง

8. สามารถตอบได้ว่า อักษรกลางมีจำนวนเท่าใด ไ้แก่ะไรบ้าง

9. สามารถตอบได้ว่าอักษรสูงมีจำนวนเท่าใด ไ้แก่ะไรบ้าง

10. สามารถตอบได้ว่าอักษรต่ำมีจำนวนเท่าใด ไ้แก่ะไรบ้าง

อักษรคู่อักษรเดี่ยว

11. สามารถตอบได้ว่าอักษรคู่อะไร มีจำนวนกี่คู่ ไ้แก่อักษรตัวใดบ้าง

12. สามารถตอบได้ว่าอักษรเดี่ยวคืออะไร มีจำนวนเท่าใด ไ้แก่อักษรตัวใดบ้าง

การผันอักษรเบื้องต้น

13. สามารถผันอักษรกลาง, สูง, ต่ำ เบื้องต้นได้ครบ 5 เสียงโดยใช้อักษรคู่อะไรและอักษรเดี่ยวประกอบ

14. สามารถตอบได้ว่าการผันอักษรคู่อะไรได้ครบ 5 เสียงนั้น ต้องใช้อักษรสูงซึ่งเป็นเสียงคู่กันมาช่วย และถ้าจะผันอักษรเดี่ยวให้ครบ 5 เสียงนั้นต้องใช้ ๒ มาช่วย

คำเป็นคำตาย

15. สามารถตอบได้ว่าคำต่าง ๆ อยู่ในมาตราใด

16. สามารถบอกลักษณะของคำเป็นได้

17. สามารถตอบได้ว่า คำใดเป็นคำเป็นบ้าง

18. สามารถผันคำเป็นง่าย ๆ ได้

19. สามารถบอกลักษณะของคำตายได้

20. สามารถบอกได้ว่าคำใดเป็นคำตาย

21. สามารถผันคำตายง่าย ๆ ได้

หน่วยที่ 2

การผันอักษรและข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์

1. สามารถเขียนตารางตัวอย่างการผันอักษรได้
2. สามารถผันคำต่าง ๆ ได้โดยการเทียบคำจากตารางตัวอย่างการผันอักษร
3. สามารถบอกข้อสังเกตที่ได้จากการเปรียบเทียบการผันอักษรของหมู่อักษรทั้งสามว่า
 - อักษรกลางคำเป็นผันได้ครบทุกเสียง
 - อักษรกลางคำตายผันเสียง เป็นเสียงเอก นอกนั้นผันด้วยวรรณยุกต์อะไรจะเป็นเสียงวรรณยุกต์นั้นโดยลำดับ
 - อักษรสูงไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ ◌ และ ◌
 - อักษรสูงซึ่งปรากฏรูปวรรณยุกต์ รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์จะตรงกัน
 - อักษรต่ำไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ ◌
 - อักษรต่ำคำตาย ผันด้วยวรรณยุกต์ ◌ ได้
 - อักษรต่ำคำตาย ชนิดประสมสระเสียงยาว ผันเสียงเป็นเสียงโท ถ้าต้องการทำให้เสียงสั้นลงให้เติมวรรณยุกต์เอก
4. สามารถบอกข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้รูปวรรณยุกต์ได้ว่า แบ่งออกเป็น 4 พวกคือ
 - เสียงวรรณยุกต์ตรงกับรูปวรรณยุกต์
 - เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์
 - รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่มีเสียงเหมือนกัน
 - รูปวรรณยุกต์เหมือนกันแต่มีเสียงต่างกัน
5. สามารถบอกข้อสังเกตว่าคำที่ไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์นั้นเป็นเสียงวรรณยุกต์ใด
6. สามารถผันคำ อ่านคำ และเขียนคำที่ผันนั้นได้ครบถ้วนและถูกต้อง (ทั้งรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์)
7. สามารถบอกได้ว่าคำที่ผันนั้นมีพยัญชนะหมู่ใดขึ้นต้น เป็นคำเป็นหรือคำตาย มีรูปวรรณยุกต์ใด มีเสียงวรรณยุกต์ใด
8. สามารถบอกประโยชน์ของวรรณยุกต์ได้

เนื้อหาสาระเรื่อง "วรรณยุกต์" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม

ความสำคัญของวรรณยุกต์

วรรณยุกต์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับภาษาไทย เพราะวรรณยุกต์คือระดับเสียงสูงต่ำของคำ อันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คำที่มีส่วนประกอบอื่น ๆ คือ พยัญชนะ สระ และอาจมีตัวสะกดซึ่งรวมเป็นหน่วยเดียวกันนั้นมีความหมายต่างกัน คำทุกคำจะต้องมีเสียงวรรณยุกต์เสมอ (อาจไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับก็ได้ เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ก็ได้ รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่มีเสียงเหมือนกันก็ได้ หรือรูปวรรณยุกต์เหมือนกันแต่เสียงต่างกันก็ได้)

การจำแนกวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. เสียงวรรณยุกต์ มี 5 เสียงคือ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

2. รูปวรรณยุกต์ มี 4 รูป คือ

- เรียกว่า เอก
- เรียกว่า โท
- เรียกว่า ตรี
- เรียกว่า จัตวา

รูปวรรณยุกต์ทั้ง 4 นี้ มีวิธีเขียนดังนี้คือ

2.1 ให้เขียนรูปวรรณยุกต์บนส่วนท้ายของพยัญชนะต้น เช่น ว่า มา แปด
 • ออ ฯลฯ

2.2 ถ้าเป็นอักษรควบหรืออักษรนำ ให้เขียนรูปวรรณยุกต์ไว้บนพยัญชนะตัวที่ 2 เช่น ครู แพรว กรู ปรอ ฯลฯ

2.3 ถ้าคำนั้นมีรูปสระอย่างบน ให้เขียนรูปวรรณยุกต์บนรูปสระนั้นอีกทีหนึ่ง เช่น ชัน เพียน เกียว จิว ฯลฯ

ถ้าพิจารณาวรรณยุกต์ตามลักษณะของการใช้วรรณยุกต์ อาจจำแนกวรรณยุกต์ออกเป็น 2 พวก คือ

เป็น 2 พวก คือ

1. วรรณยุกต์มีรูป ไ้แก่คำซึ่งปรากฏรูปวรรณยุกต์อยู่บนคำนั้น แต่ยังคงแตกต่างออกไป เป็น 4 พวก คือ

1.1 เสียงวรรณยุกต์ตรงกับรูปวรรณยุกต์ เช่น

เสียงเอก รูปเอก ขา ท่าง

เสียงโท รูปโท ขา จ่า

เสียงตรี รูปตรี โต๊ะ โปะะ

เสียงจัตวา รูปจัตวา จ่า แปรน

1.2 เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ (พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ)

เสียงโท รูปเอก คา

เสียงตรี รูปโท ซา

1.3 รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่มีเสียงเหมือนกัน เช่น

เสียงโท คา ขา } อักษรสูง

ทา ถา

นา หนา } อักษรเดียวกัน นำ

มน มน

1.4 รูปวรรณยุกต์เหมือนกันเสียงต่างกัน

เสียงโท เสียงตรี

ขา ซา

กลา ลา

เสียงโท เสียงเอก

คอน กอน

รอย อรอย

2. วรรณยุกต์ไม่มีรูป ไ้แก่คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ปรากฏอยู่บนคำนั้น ๆ แต่สังเกตจากการออกเสียงของคำนั้น ๆ และนำมาเทียบกับคำเป็นซึ่งผันไ้ครบ 5 เสียง เช่น

อักษรคู

อักษรต่ำ

ช

ท ฌ ท ฐ

พ ภ

ฟ

ธ

อักษรสูง

ศ ษ ส

ฐ ฎ

ผ

ฝ

ห

อักษรเดี่ยว คือ อักษรต่ำที่ไม่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่ มี 10 ตัว คือ

ง ญ ณ น ม ย ร ล ว พ

คำเป็น-คำตาย

คำเป็น คือ คำที่มีลักษณะอย่างไรก็อย่างหนึ่งดังนี้คือ

1. ประสมกับสระเสียงยาวในแม่ ก กา เช่น แม่ มือ
2. ประสมกับสระเกิน ฤ ฦ ฦ ฎ อำ ไอ ใ เอา เช่น เราจำใจไป
3. มีตัวสะกดในแม่ กง กน กม เกย เกอว เช่น ลอง ชิม เนย เหลว กัน

คำตาย คือ คำที่มีลักษณะอย่างไรก็อย่างหนึ่งดังนี้คือ

1. ประสมกับสระเสียงสั้นในแม่ ก กา ยกเว้น อำ ไอ ใ เอา เช่น จะ คุ ะ
2. มีตัวสะกดในแม่ กก กค กข เช่น หก เจ็ด สิบ

การผันอักษร

คำเป็น-คำตาย มีความเกี่ยวข้องกับการผันอักษรดังนี้

แผนภูมิแสดงการผันวรรณยุกต์ของไตรยางศ์

หมู่ อักษร	ประเภท ของคำ	เสียงวรรณยุกต์					หมายเหตุ
		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
กลาง	คำเป็น	กา	กา	กา	กา	กา	ผันวรรณยุกต์ได้ครบ 5 เสียง ผันวรรณยุกต์ได้ 4 เสียง พันเสียงเป็น เสียงเอก ผันควย+ เป็นเสียงโท ตรี จัตวา ตามลำดับ
	คำตาย	-	กะ	กะ	กะ	กะ	
สูง	คำเป็น	-	ชา	ชา	-	ชา	ผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง พันเสียงเป็น เสียงจัตวา ผันควย+ เป็นเสียงเอก โท ตามลำดับ (ชา ช่า ช้า) ผันวรรณยุกต์ได้ 2 เสียง พันเสียงเป็น เสียงเอก ผันควย+ เป็นเสียงโท
	คำตาย	-	ชะ	ชะ	-	-	
ต่ำ	คำเป็น	คา	-	คา	คา	-	ผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง พันเสียงเป็น เสียงสามัญ ผันควย+ เป็นเสียงโท ตรี ตามลำดับ ผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง พันเสียงเป็น เสียงตรี ผันควย+ เป็นเสียงโท จัตวา ตามลำดับ ผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง พันเสียงเป็น เสียงโท ผันควย+ เป็นเสียงตรี จัตวา ตามลำดับ
	สระ เสียงสั้น	-	-	คะ	คะ	คะ	
	คำตาย	-	-	คั	คั	คั	
	สระ เสียงยาว	-	-	โนค	โนค	โนค	

อักษรสูงและอักษรต่ำนี้ ต่างผันได้ไม่ครบ 5 เสียง ถ้าจะผันให้ครบ 5 เสียงก็ทำได้
โดยใช้ประโยชน์จากอักษรคู่ กล่าวคือ นำอักษรต่ำที่มีเสียงคู่กับอักษรสูงมาผันรวมกัน เช่น

เสียงวรรณยุกต์

อักษรคู่	อักษรต่ำ	อักษรสูง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรคู่	อักษรต่ำ	อักษรสูง	คา	-	คา	คา	-
	อักษรสูง	อักษรต่ำ	-	ชา	ชา	-	ชา

→ คา ชา { คา คำ ชา
 ชา คำ ชา

อักษรต่ำที่ไม่มีอักษรสูงเป็นคู่ หรือที่เรียกว่า อักษรเดี่ยว นั้น ต้องใช้อักษรกลางหรืออักษรสูงนำ ถ้าอักษรกลางนำก็ผันอย่างเดียวกับอักษรกลาง ถ้าอักษรกลางควบกับ ร ล ว ก็ผันอย่างเดียวกับอักษรกลางเช่นกัน ดังนี้

	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลางนำ	ก ^ก งา (กะ-งา)	ก ^ก งา	ก ^ก งา	ก ^ก งา	ก ^ก งา
ถ้า อ นำ ย	ไม่ต้องออกเสียงแบบอักษรนำ เช่น				
	อ ^อ ยา (ยา)	อ ^อ ยา (ทยา)	อ ^อ ยา (ยา)	อ ^อ ยา (ยา)	อ ^อ ยา (ทยา)
อักษรกลางควบ ร, ล, ว เช่น					
	กร ^ก า	กร ^ก า	กร ^ก า	กร ^ก า	กร ^ก า
อักษรสูงนำ ก็ผันไปตามอักษรนำ เช่น					
	น ^น า	น ^น า	{ น ^น า น ^น า	น ^น า	น ^น า
ถ้า ห นำ อักษรเดี่ยว	ไม่ต้องออกเสียงแบบอักษรนำ				

ประโยชน์ของวรรณยุกต์

วรรณยุกต์มีความจำเป็นสำหรับภาษาไทยมาก คือ

1. ทำให้มีคำเพิ่มขึ้นในภาษาไทย คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน จะมีความหมายต่างกัน
2. ทำให้ภาษามีเสียงไพเราะ ทำนองเสียงดนตรี
3. ทำให้สามารถออกเสียงและเขียนคำเลียนเสียงต่าง ๆ รวมทั้งเสียงธรรมชาติและคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ใกล้เคียงเสียงเดิม เช่น ตูบ ป่อม กวยเดี่ยว เข็ด เป็นต้น

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบโปรแกรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน (Post-test)

หน่วยที่ 1

คำสั่ง จงขีด X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ (แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว)

1. คำๆ เดียวกัน หากมีระดับเสียงต่างกัน จะมีความหมายเช่นไร

- ก. มีความหมายต่างกัน
- ข. มีความหมายเหมือนกัน
- ค. มีความหมายใกล้เคียงกัน
- ง. มีความหมายเหมือนกันบางและต่างกันบาง

2. ข้อใดมีคำที่วางรูปวรรณยุกต์ถูกต้องทั้งหมด

ก. กลวยป่า	ปรุกปราก	กวยเจง
ข. แคลวกสอง	หวานขาว	นองหนอย
ค. สว่างแลว	กรำเครง	ส้มเกลยง
ง. สวางเครอง	แรมชอย	ยอบแยบ

3. เกี่ยวกับรูปและเสียงวรรณยุกต์ ข้อใดเป็นเซตผิด

- ก. วรรณยุกต์มี 4 รูป 5 เสียง
- ข. เสียงวรรณยุกต์มีมากกว่ารูปวรรณยุกต์
- ค. เสียงสามัญ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ปรากฏ
- ง. ๘ เว้นกว่าไม้ตรี หรือ เลขเจ็ดก็ได้

4. ไตรยางศ์คืออะไร

- ก. เสียง 3 หมู่
- ข. การแบ่งอักษรออกเป็น 3 หมู่
- ค. การแบ่งระดับเสียงออกเป็น 3 หมู่
- ง. การแบ่งอักษรตามระดับเสียงออกเป็น 3 หมู่

5. ข้อใดคืออักษรคู่

- ก. ก จ ฉ ฎ ฏ ค ต บ ป อ
- ข. ข ช ฉ ฌ ฎ ฐ ฒ ฝ ศ ษ ส ห
- ค. ค ศ ฆ พ ภา ฟ ฐ ฒ ช ท ฐ ฒ ฮ
- ง. ง ญ น ย ฌ ร ว ม พ ล

6. การผันอักษรให้ครบ 5 เสียง ข้อใดผิด

- ก. เคียว เขี้ยว { $\begin{matrix} \text{เขี้ยว} \\ \text{เคียว} \end{matrix}$ เคียว เขี้ยว
- ข. วาน หวาน { $\begin{matrix} \text{วาน} \\ \text{หวาน} \end{matrix}$ วาน หวาน
- ค. ชาน สาน { $\begin{matrix} \text{สาน} \\ \text{ชาน} \end{matrix}$ ชาน สาน
- ง. ยู่ อยู่ { $\begin{matrix} \text{ยู่} \\ \text{อยู่} \end{matrix}$ ยู่ อยู่

7. ข้อใดมีคำที่ประสมในแม่ ก กา ทุกคำ

- ก. ปลาใหญ่ไปปลาเล็ก
- ข. โศกระบือไซ้ไถนาได้เสมอ
- ค. แม่ครัวช็อกถ้วยมาให้ถึง
- ง. พวกเด็กลูกเขมมักแบกเปลือกหมาก

8. ข้อใดมีตัวสะกดต่างมาตรากัน

- ก. เมฆ หมอก สุก ภาค
- ข. หมัก คช กรีช ตรวจ
- ค. บาบ โไล ภาพ กอศฟ
- ง. เพ็ญ เม็ด เกียรติ กรรม

9. ข้อใดมีคำเป็นทุกคำ

- ก. เชื้อขาวยินยอมตัว ควบคมหัวไหวละล้าว
 ข. มีศรีมีศักดิ์สร้าง เสริมสรรพ
 ค. เริ่มเรียนให้เร่งรู้ หงส์องค์ประมาณหมาย
 ง. เสียงลือเสียงเลาอาจ อันใด พี่เอย

10. ข้อใดมีคำตายทุกคำ

- ก. สรรทุกขราษฎร์รอนเสียน
 ข. เก็บกระดูกเป็ดพะโล้
 ค. อภิวัตน์กระโถกเชือก
 ง. เด็กค้อชกสุเทพ

11. ข้อใดเว้นวรรคถูกต้องไม่ครบตามหลักเกณฑ์ที่ควรเว้นได้

- ก. โคค โคค โคค
 ข. เเกาะ เเกาะ
 ค. ปู่ ปู่
 ง. ชา ชา ชา

12. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของคำเป็น

- ก. ประสมกับสระเกิน อำ ไอ ใอ เอา
 ข. ประสมสระเสียงยาวในแม่ ก กา
 ค. มีตัวสะกดในแม่ กก กค กย
 ง. เราสามารถออกเสียงคำเป็นได้นานตราบเท่าที่ เราจะมีกำลังและความสามารถในการนอนลมหายใจออก

13. ในแต่ละข้อ ข้อใดมีเสียงพยัญชนะแตกต่างไปจากกลุ่ม

- ก. ช ฉ ฉ
 ข. พ ฟ ฝ
 ค. ท ฐ ถ
 ง. ร ฌ ฑ

14. ข้อใดมีอักษรท่ามากที่สุด (ไม่ยืมอักษรที่ซ้ำกัน)

- ก. ฐมากยากนาน ฐน้อยพลอยรำคาญ
- ข. เสื่อพีเพราะป่าปก ป่ารกเพราะเสื่อยัง
- ค. ถลลคตาซ่าง หางลลคตาเส้น
- ง. คอหนามะพลับ ลับหลังตะโก

15. ข้อใดไม่ใช่คำเป็นทุกคำ

- ก. ซอผ้าใหญ่เนื้อ
- ข. รอนเร็วในเมฆี
- ค. ซอควายหนานา
- ง. สำเนียงบอกภาษา

16. ข้อใดมีคำตายป่นอยู่

- ก. เจริญรองเพลงตามสบาย
- ข. น่องเป็นสาวชอนแกน
- ค. ยับเคยมีแฟน
- ง. บ้านอยู่เคนอีसान

17. ข้อใดไม่มีอักษรสูงเลย

- ก. ขวัญหนักฝ่อ
- ข. อกใหม่ไสชม
- ค. จับตนชนปดาย
- ง. แถกฉานชานเซ็น

18. ข้อใดมีระดับเสียงของคำเสมอกันทุกคำ

- ก. บวรนิเวศน์
- ข. บรมนิवास
- ค. บพิตรพิณูช
- ง. บวรมงคล

แบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน (Post-test)

หน่วยที่ 2

คำสั่ง จงขีด × กับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ (แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว)

1. อักษรกลางคำตายสั้นเสียงเป็นเสียงใด

- ก. สามัญ
- ข. เอก
- ค. โท
- ง. ทวี

2. อักษรสูงคำตายสั้นเสียงเป็นเสียงใด

- ก. สามัญ
- ข. เอก
- ค. โท
- ง. ทวี

3. อักษรต่ำคำตาย ประสมสระเสียงยาว พ้นเสียงเป็นเสียงใด

- ก. สามัญ
- ข. เอก
- ค. โท
- ง. ทวี

4. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์เอกอยู่กลาง

- ก. มอญฮอนผา
- ข. หนอนยมเลย
- ค. เตนลูกขวาง
- ง. เสือตกถั่ง

5. ข้อใดมีวรรณยุกต์ไม่ครบตามหลักเกณฑ์ที่ควรผันได้

- ก. ชะ ชะ
- ข. คะ คะ คะ
- ค. คับ คับ คับ
- ง. โน้ต โน้ต

6. ข้อใดผันได้ครบ 5 เสียง โดยใช้พยัญชนะต้นตัวเดิมตลอด

- ก. กวาน
- ข. สว่าง
- ค. หนา
- ง. สมอง

7. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ต่างจากคำว่า "นา"

- ก. ชั่ว
- ข. มาก
- ค. จาก
- ง. เหล้า

8. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ต่างพวก

- ก. นา
- ข. คาง
- ค. โปะ
- ง. หมัน

9. ข้อใดใช้วรรณยุกต์ผิด

- ก. ยบย้ม
- ข. คิกคิก
- ค. ปักปัก
- ง. ลอกแลก

10. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ตรงกับคำว่า "คอนแองะ"

ก. คลคลาย

ข. คคคาน

ค. ครนคราม

ง. ชคชอง

11. ข้อใดมีคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ทั้งสองพยางค์

ก. นองหนู

ข. นาคิค

ค. วิกน้ำ

ง. พครบ

12. ข้อใดใช้วรรณยุกต์ถูกต้องทุกคำ

ก. แตกเพฺลง แหงแก วาวคฺยคฺย เสือเช็ด

ข. เตะพลก แตกโพละ อวอน คิมโคก

ค. ยื่อ กรนพี แจวแวง เดะกุ่มเป๊ะ

ง. ชนคฺลก แปรแปรน หอบแต อายโนะโมะโตะ

13. ข้อใดใช้วรรณยุกต์ผิด

ก. เป็คปมคิคมบ

ข. แซะเคี้ยวชคเคน

ค. เทนโฆพลาส

ง. ผงชกฟอกแพบ

14. ถ้าต้องการจะทำคำ "อิกทิด" ให้เป็นเสียงโททั้งสองพยางค์ จะต้องเขียนอย่างไร

ก. อิกทิด

ข. อิกทิด

ค. อิกทิด

ง. อิกทิด

15. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ที่ทุกคำ
- จอยเอยพักนิกนอง
 - แมคะนาชอซอน
 - นอยจะหมพระแถว
 - เยาะเยยมมากไหมแม่ะ
16. ในแต่ละข้อต่อไปนี้ ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกันทุกพยางค์
- พุกยักยาค
 - พริกเม้คน
 - ปลาฉักเผ็ด
 - ควหาหมอ
17. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์
- กา
 - คา
 - บา
 - ซา
18. ข้อใดออกเสียงเหมือนคำว่า "ศรีสุร"
- สุรางค์ภรณ์
 - ราชวัตร
 - ปลาหมึกยักษ์
 - จับสุ่ย
19. คำ "โวกเวก" ถ้าต้องการทำให้เป็นเสียงวรรณยุกต์เอก จะต้องทำอย่างไร
- เติม ะ
 - เติม ั
 - ใช้ ห นำ
 - ไม่ต้องเติมเครื่องหมายใดหรืออักษรใดเลย

20. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ครบ 5 เสียง

- ก. แอวมา⁺ห่าน[!]เจียม[!]
- ข. ยาม[!]โก[!]ไม[!]เห็น[!]น้อง[!]
- ค. พอค[!]อง[!]เสน[!]จะ[!]เด[!]
- ง. วัน[!]เกิด[!]ที่[!]หรือ[!]คะ[!]

21. อักษรใดใช้เป็นหลักในการเทียบหาเสียงวรรณยุกต์

- ก. อักษรกลาง
- ข. อักษรสูง
- ค. อักษรต่ำ
- ง. อักษรคู

22. ข้อใดถูก

- ก. อักษรต่ำไร้ + ไ้
- ข. อักษรสูงไร้ + ไ้
- ค. อักษรต่ำคำตาย ันควย + ไ้
- ง. อักษรกลางคำเป็นมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกันทุกคำ

23. จากตัวอย่างคำคุณหนึ่ง คือ "รอย อรอย" ข้อสังเกตการใช้วรรณยุกต์ข้อใดเป็นข้อที่ถูกต้อง

- ก. เสียงวรรณยุกต์ตรงกับรูปวรรณยุกต์
- ข. เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์
- ค. รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่มีเสียงเหมือนกัน
- ง. รูปวรรณยุกต์เหมือนกันแต่มีเสียงต่างกัน

24. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์โททุกคำ

- ก. โต้[!]ชิง[!]ซ่า[!]
- ข. เปา[!]ไหม[!]แล้ว[!]
- ค. ช่วย[!]น้อง[!]ควย[!]
- ง. อวน[!]มก[!]ชก[!]

25. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ตรงกับคำ "สร้างวิมาน"

- ก. สิบคะแนน
- ข. คาคะเน
- ค. โทระเฒ
- ง. แวนกรอบทอง

26. ข้อใดมีคำเขียนผิด

- ก. แทกซ์
- ข. กุกก
- ค. ฮอดลิวค
- ง. เทาหย

27. ข้อใดมีคำที่ไวยากรณ์ถูกต้อง

- ก. ปลกไฟ น้ำมันกาค
- ข. ทวจค ชกชก
- ค. กคณนชอป เปปซี
- ง. วิงแนบ แอปเปิ้ล

28. ข้อใดมีคำซึ่งมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกันทุกคำ

- ก. พอแมจะไชปยา
- ข. เชื้อเนาไมใหม่ทงแผน
- ค. แมเลี้ยงน้าอย่างเยี่ยม
- ง. นองแท ๆ ไมไชนองเลี้ยง

29. ข้อใดไม่ใช่อักษรควบกล้ำ แต่เป็นอักษรนำ

- ก. อยาง หรหฺร
- ข. กรีค ทรวจคร
- ค. พล เกลคปลา
- ง. เขวียง เคว้งควาง

30. "มหากษัตริย์ทรงฉัตรชัย" ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ใด

- ก. สามัญ
- ข. โท
- ค. ตรี
- ง. จัตวา

31. ในการผันวรรณยุกต์ ข้อต่อไปนี้ ข้อใดมีความสำคัญเป็นอันดับแรก

- ก. ไทรยางศ์
- ข. คำเป็นคำตาย
- ค. อักษรคู่อักษรเดี่ยว
- ง. มาตรการทั้งเก้าของไทย

32. ข้อใดผิด

- ก. วรรณยุกต์ทำให้ออกเสียง และเขียนคำ เสียงธรรมชาติ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ใกล้เคียง
- ข. คำๆ เดียวกันถ้ามีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันจะมีความหมายใกล้เคียงกัน
- ค. วรรณยุกต์ทำให้ภาษาไพเราะทำนองเสียงดนตรี
- ง. วรรณยุกต์ทำให้มีคำเพิ่มมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม

หน่วยที่ 1

1. ก
2. ค
3. ง
4. ง
5. ค
6. ง
7. ข
8. ง
9. ง
10. ค
11. ค
12. ค
13. ข
14. ก
15. ง
16. ก
17. ค
18. ง

หน่วยที่ 2

1. ข	17. ก
2. ข	18. ง
3. ค	19. ค
4. ง	20. ง
5. ง	21. ก
6. ก	22. ค
7. ค	23. ง
8. ง	24. ง
9. ค	25. ข
10. ค	26. ค
11. ค	27. ค
12. ง	28. ง
13. ข	29. ก
14. ง	30. ข
15. ค	31. ก
16. ค	32. ข

บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "วรรณยุกต์" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำแนะนำการใช้บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่อง "วรรณยุกต์" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม

คำแนะนำสำหรับอาจารย์

1. ก่อนที่จะใช้บทเรียนแบบโปรแกรมนี้ในการสอน อาจารย์ต้องอธิบายวิธีการใช้บทเรียน และวิธีทำข้อสอบอย่างถูกต้องแก่นักเรียนเสียก่อน อาจารย์ควรจะทำให้ให้นักเรียนอ่านคำแนะนำในการใช้บทเรียนก่อนเริ่มเรียน และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์อย่างยิ่งอันนักเรียนจะได้รับ
2. บทเรียนแบบโปรแกรมนี้ให้นักเรียนทำตามความสามารถของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงไม่จำกัดเวลาที่แน่นอนในการเรียน ระยะเวลาในการเรียนบทเรียนหน่วยแรก $2\frac{1}{2}$ ชั่วโมง หน่วยที่ 2 2 ชั่วโมง (โดยประมาณ) ทั้งนี้นักเรียนอาจจะใช้เวลามากหรือน้อยกว่านี้ได้
3. การเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมนี้ ควรให้นักเรียนทำบทเรียนครั้งละหน่วย เพื่อป้องกันการเบื่อหน่าย หรือตั้งใจน้อยลงของนักเรียน ซึ่งอาจจะทำให้เรียนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร การเว้นวันที่เรียนควรเป็น 1-2 วันเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความต่อเนื่องในการเรียนรู้
4. แจกกระดาษเปล่าใช้ปิดกรอบคำตอบให้นักเรียนคนละแผ่น อาจารย์ควรเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการทำบทเรียน และอาจเดินตรวจเพื่อป้องกันมิให้นักเรียนแอบดูคำตอบก่อนทำบทเรียน
5. อาจารย์ควรอธิบายให้นักเรียนทำบทเรียนไปที่ละกรอบตามลำดับทุกกรอบ ห้ามทำข้ามกรอบ
6. เมื่อทำบทเรียนแบบโปรแกรมแล้ว ต้องมีการวัดผลการเรียนรู้ โดยนักเรียนจะต้องทำข้อทดสอบท้ายบทเรียน ซึ่งจะมีคำตอบที่ถูกต้องให้ด้วย อาจารย์ควรเตือนให้นักเรียนตรวจทานคำตอบของตนให้แน่ใจเสียก่อน แล้วจึงตรวจคำตอบที่ถูกจากเฉลย
7. ขณะที่นักเรียนเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม ครูควรดูแลด้วย ให้คำปรึกษาหรือตอบข้อสงสัยของนักเรียนเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือ ไม่ควรใช้บทเรียนแบบโปรแกรมนี้แทนครูอย่างสิ้นเชิง

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

บทเรียนที่นักเรียนกำลังอ่านอยู่นี้ เรียกว่า บทเรียนแบบโปรแกรม บทเรียนแบบโปรแกรม เป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ตามความสามารถของนักเรียน โดยไม่จำกัดเวลา บทเรียนนี้มีทั้งคำอธิบาย ตัวอย่าง แบบฝึกหัด คำถามและคำตอบให้นักเรียนตรวจได้ด้วยตนเอง

ลักษณะของบทเรียน แบ่งเป็นหน่วยย่อย ๆ เรียกว่า กรอบ ซึ่งจะเรียงลำดับตั้งแต่กรอบที่ 1, กรอบที่ 2, กรอบที่ 3, ไปจนจบบทเรียน

คำตอบที่ถูกจะอยู่ด้านขวาของกรอบ เช่นคำตอบที่ถูกของกรอบที่ 1 จะอยู่ด้านขวาของกรอบที่ 1 เป็นต้น

กรอบ คือ ข้อความย่อย ๆ ที่ให้ความรู้ แบบฝึกหัด และคำถามตามความรู้ในบทเรียน ในที่นี้จะใช้อักษร ก. แทนคำว่า กรอบ เช่น

ก. 1 หมายถึง กรอบที่ 1

ก. 2 หมายถึง กรอบที่ 2

เมื่อจบกรอบหนึ่ง ๆ แล้ว จะมีเส้นค้นรอบข้อความไว้เป็นตอน ๆ เช่น

ก. 1 ถ้านักเรียนประสงค์จะจำพยัญชนะ วรรคคะ ว่ามีตัวอะไรบ้าง นักเรียนสามารถทำได้ไม่ยาก โดยจำข้อความต่อไปนี้ "ไก่ไข่ควาย ขา งู" คำว่า ไก่ จะแทนพยัญชนะ ก ดังนั้น ไไข่ควาย ขา งู จะแทนพยัญชนะ _ _ _ และ _ ตามลำดับ

คำตอบ ก. 1

ข ค ง

ก. 2

คำตอบ ก. 2

กรอบบางกรอบอาจไม่ต้องการคำตอบ เช่น เป็นการแนะนำทบทวน วิธีทำบทเรียน หรืออธิบายเนื้อหาซึ่งเป็นพื้นฐานในการทำกรอบต่อไป กรอบแบบนี้จะไม่มีคำถามหรือแบบฝึกหัด และจะไม่มีคำตอบที่ถูกต้องทุกกรอบแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น

ก. 3 นักเรียนได้พบว่า เค้ก แล้ว นักเรียนสงสัยหรือไม่ว่า เค้ก เป็นเสียงทวิ ะยัดชนะ กันเป็นอักษรคำ เหตุใดจึงไม่ใช่ "๖"

คำเช่นนี้ใช้ ๖ ไม่ได้ เพราะเป็นคำตายเสียงสั้น ถ้าใช้วรรณยุกต์โท จะทำให้เสียงยาวเกินไป จึงให้ใช้ ๔ เช่น

แทะ + ก แท็ก ในคำว่า แท็กซี

เทาะ + ฟ ท็อฟ ในคำว่า ท็อฟฟี เป็นต้น

บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่อง "วรรณยุกต์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ประกอบด้วยกรอบทั้งหมด 137 กรอบ

หน่วยที่ 1 เนื้อหาประกอบด้วย

ความสำคัญของวรรณยุกต์

การจำแนกวรรณยุกต์

ไทรยางศ์

อักษรคู่อักษรเดี่ยว

คำเป็นคำตาย

มีจำนวนกรอบทั้งสิ้น 87 กรอบ

หน่วยที่ 2 เนื้อหาประกอบด้วย

การผันอักษร

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์

ประโยชน์ของวรรณยุกต์

มีจำนวนกรอบทั้งสิ้น 50 กรอบ

ก่อนเรียนบทเรียนแต่ละหน่วย ขอให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียน (Pre-test) เสียก่อน เพื่อวัดความรู้เดิมของนักเรียน ถ้านักเรียนไม่ได้ ไม่ต้องเสียเวลาคิดนาน ให้เขาได้เลย เพราะความรู้ที่นำมาทดสอบนี้เป็น เรื่องที่เจาะลึกเฉพาะเรื่องวรรณยุกต์แค่เพียงเรื่องเดียว และนักเรียนเองก็ไม่ได้เรียนทุกแง่มุมของวรรณยุกต์มาก่อน ถ้านักเรียนทำไม่ได้หรือทำได้น้อย ขอไม่เป็นไร เมื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียนแล้ว ให้เริ่มเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมได้เลย

ขอให้นักเรียนอ่านคำแนะนำต่อไปนี้

1. วิธีเรียน ให้นักเรียนใช้กระดาษที่แนบมากับบทเรียนนี้ ปิดคำตอบ ซึ่งอยู่ด้านหลังของแต่ละกรอบ ขณะที่นักเรียนทำบทเรียน
2. อ่านข้อความ ในแต่ละกรอบให้เข้าใจ โดยไม่ต้องรีบร้อน แล้วทำแบบฝึกหัด เติมคำ หรือ เลือกคำตอบ ในวงเล็บ เขียนคำตอบลงในเมทเรียนเลย เมื่อตอบเสร็จกรอบหนึ่งแล้ว เลื่อนกระดาษ ที่ปิดคำตอบลงมาเพื่อตรวจดูว่า คำตอบของนักเรียนถูกต้องหรือไม่
3. ถ้านักเรียนทำไม่ได้ หรือคำตอบของนักเรียนไม่ตรงกับคำตอบที่ให้ไว้ ให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านกรอบนั้น ทำความเข้าใจใหม่ให้ถูกต้อง แต่จะทวงไม่หวนกลับมาเติม ชูด สม ชิค ฆา คำตอบเดิมของนักเรียน ให้ผ่านไปทำกรอบต่อไป
4. กรอบใดที่ไม่มีแบบฝึกหัด นักเรียนก็ควรอ่านอย่างละเอียดให้เข้าใจเช่นกัน อย่าผ่านไปเลยไป เพราะความรู้ในกรอบนั้นจะช่วยนักเรียนในการทำแบบฝึกหัดในกรอบต่อไป
5. นักเรียนจะต้องทำบทเรียนทุกกรอบตามลำดับ อย่าข้ามกรอบเป็นอันขาด มิฉะนั้นแล้ว นักเรียนจะไม่เข้าใจ เนื่องจากบทเรียนมีความต่อเนื่องกัน
6. ในการทำบทเรียนนี้ นักเรียนต้องทำตามความสามารถของนักเรียนเอง ไม่จำเป็นต้องทำเสร็จพร้อมกัน ไม่จำเป็นต้องทำแข่งกับเพื่อน ๆ เพราะการทำบทเรียนเสร็จเร็วหรือช้า ถูกหรือผิด ไม่ได้เป็นเครื่องวัดว่าใครเก่งกว่ากัน
7. ขณะที่ทำบทเรียน หากมีข้อสงสัยให้ถามครู เพื่อขอคำแนะนำได้
8. ความมุ่งหมายในการให้นักเรียนทำบทเรียนนี้ ก็เพื่อจะวัดความรู้เรียนแบบโปรแกรมนี้จริงหรือไม่ มีใจความ นักเรียนเก่งหรือไม่ ถ้านักเรียนทำผิดก็แสดงว่าบทเรียนไม่ดี ต้องแก้ไข

ใหม่ นักเรียนไม่ควรเลื่อนกระดาษเปิดคำตอบก่อน เพราะถ้าทำเช่นนั้น นักเรียนก็จะทำแบบฝึกหัดถูกทุกข้อ และครูก็จะไม่สามารถแก้ไขบทเรียนได้

9. เมื่อเรียนจบบทเรียนแต่ละหน่วยแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน (Post-test) ขอให้นักเรียนตั้งใจทำ พยายามคิดทบทวนให้ดีกว่าก่อนที่จะตอบ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่าไร หลังจากที่ได้เรียนบทเรียนแบบโปรแกรมนี้แล้ว.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน่วยที่ 1

ความสำคัญของวรรณยุกต์

ก. 1 ก่อนอื่น เราควรเข้าใจเสียก่อนว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ และระดับเสียงสูงต่ำของคำนี้ เรียกว่า วรรณยุกต์ ฉะนั้น.....จึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องมีในภาษาไทย

คำตอบ ก.1
วรรณยุกต์

ก. 2 คำที่ผสมพยัญชนะ สระอย่างเดียวกัน เมื่อระดับเสียงต่างกัน ความหมายก็จะต่างกัน เช่น เสื่อ เสื่อ เสื่อ
เสื่อ หมายถึง สัตว์สัเทาคูรายในจำพวกแมว กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร
เสื่อ หมายถึง เครื่องสานชนิดหนึ่งสำหรับปูนั่งและนอน
เสื่อ เครื่องสวมกายท่อนบนทำด้วยผ้า
ถ้ามีคำอยู่สัก 5 คำ แต่ละคำมีพยัญชนะและสระอย่างเดียวกัน เมื่อระดับเสียงต่างกัน ความหมายของคำทั้งห้าก็จะ.....กันด้วย

คำตอบ ก.2
ต่าง

ก.3 คำที่ผสมพยัญชนะ สระอย่างเดียวกัน เมื่อระดับเสียงต่างกัน ความหมายก็จะแตกต่างกัน ชื่อนี้แสดงให้เห็นว่าเป็นเพราะอิทธิพลของระดับเสียงสูงต่ำของคำ หรือที่เรียกกันว่า.....

คำตอบ ก.3
วรรณยุกต์

การจำแนกวรรณยุกต์

ก. 4 วรรณยุกต์สำคัญมาก เราจึงควรรู้จักชนิดของวรรณยุกต์ด้วย
 วรรณยุกต์แบ่งออกง่าย ๆ ได้ 2 ชนิดคือ

1. เสียงวรรณยุกต์ 2. รูปวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์มี 5 เสียงคือ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

รูปวรรณยุกต์มี 4 รูปคือ ๑(เอก) ๒(โท) ๓(ตรี) + (จัตวา)

ระหว่างรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์
 มีจำนวนมากกว่า.....

คำตอบ ก.4
 เสียงวรรณยุกต์ — รูป
 วรรณยุกต์

ก. 5 เสียงวรรณยุกต์.....ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ

คำตอบ ก.5
 สามัญ

ก.6 นักเรียนต้องจำใ้แก่แน่ ๆ ว่า วรรณยุกต์แบ่งออกเป็น...ชนิด

1. รูปวรรณยุกต์มีจำนวน.....รูป ไ้แก่.....

2. เสียงวรรณยุกต์มีจำนวน.....เสียง ไ้แก่.....

.....

คำตอบ ก.6
 2/ 4/ +
 5/ สามัญ เอก โท
 ตรี จัตวา

ก. 7 เราสองมาฝึกเขียนตอบกันซิว่า คำต่อไปนี้มีรูปวรรณยุกต์ใด
 แมน มีรูปวรรณยุกต์
 (เอก โท ตรี หรือ จัตวา)

คำตอบ ก.7
 เอก

ก. 8 ตอบถูกแล้ว ทำเช่นเดิม ตั้งแต่ ก. 8 ถึง ก.10 นะ
 แหว มีรูปวรรณยุกต์

คำตอบ ก.8
 โท

ก. 9
 แจ้ว มีรูปวรรณยุกต์

คำตอบ ก.9
 ตรี

ก.10
 จ้า มีรูปวรรณยุกต์

คำตอบ ก.10
 จัตวา

ก.11 นักเรียนคงจำรูปวรรณยุกต์ได้แล้ว ลองทบทวนเขียนชื่อรูปวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้อีกสัก 7 คำนะ

ตัวอย่าง	คำ	มีรูปวรรณยุกต์
	แหว	จ๊หว
1.	อูด
2.	แหว
3.	เคน
4.	นอย
5.	จ๊
6.	ทาน
7.	ปอก

คำตอบ ก.11

1. ตรี
2. โท
3. เอก
4. โท
5. จ๊หว
6. เอก
7. ตรี

ก.12 คราวนี้ เรามาทำความเข้าใจกับพยัญชนะที่เป็นตัวอย่างต่อไปนี้กัน

ก ← เส้นประแนวตั้ง (ศรข) เรียกว่า ส่วนหน้าของพยัญชนะ

ก ← เส้นประแนวตั้ง (ศรข) เรียกว่า ส่วนท้ายของพยัญชนะ

ต่อไปนี้เป็นคำที่มีพยัญชนะคนเพียงตัวเดียว สังเกตให้คี่นะว่ารูปวรรณยุกต์อยู่บนส่วนใดของพยัญชนะคน

อุน แหว รอน เอย เก จา ปู

คำที่มีพยัญชนะคนตัวเดียว รูปวรรณยุกต์จะอยู่.....
ของพยัญชนะคน

คำตอบ ก.12
บนส่วนท้าย

ก.13 ถ้าเป็นคำควบกล้ำ หรืออักษรนำ ให้เขียนรูปวรรณยุกต์ไว้บนพยัญชนะตัวที่ 2 ตัวอย่างเช่น

อักษรควบกล้ำ { กล รูปวรรณยุกต์จะตองอยู่บนส่วนท้ายของตัว ล
 ขว รูปวรรณยุกต์จะตองอยู่บนส่วนท้ายของตัว ว
 พร รูปวรรณยุกต์จะตองอยู่บนส่วนท้ายของตัว ร

อักษรนำ { หร รูปวรรณยุกต์จะตองอยู่บนส่วนท้ายของตัว ร
 หม รูปวรรณยุกต์จะตองอยู่บนส่วนท้ายของตัว ม
 อย รูปวรรณยุกต์จะตองอยู่บนส่วนท้ายของตัว ย

ถ้าต้องการจะเติมรูปวรรณยุกต์เอก (ˊ) ในคำว่า พลา จะตองเติม ˊ ลงบนส่วนท้ายของตัว ล ดังนั้นคำนี้จะเขียนเป็น พลา ˊ ถ้าต้องการเติมรูปวรรณยุกต์เอก (ˊ) ในคำว่า อย จะตองเติม ˊ ฉะนั้นคำนี้จะเขียนเป็น

คำตอบ ก. 13
 ลงบนส่วนท้ายของตัว ย-
 อย

ก.14 เกง

คำว่า กวาน ต้องการเติม ๓ จะเขียนเป็น

คำว่า เหลา ต้องการเติม ๖ จะเขียนเป็น

คำว่า อยาง ต้องการเติม ๑ จะเขียนเป็น

คำตอบ ก. 14
 กวาน เหลา อยาง

ก.15 นำพหุใจมาก คำที่มีสระอยู่บนท้ายตัวอักษรอยู่แล้ว ให้เขียนรูปวรรณยุกต์บนรูปสระนั้นอีกคอดหนึ่ง

คำว่า บัน ต้องการเติม ๖ จะเขียนเป็น บัน

คำว่า บิน ต้องการเติม ๑ จะเขียนเป็น ...

คำตอบ ก. 15
 บัน

ก.16 ถูกต้อง

คำว่า	เติมรูปวรรณยุกต์	เขียนเป็น
จึค	๓
ทึค	๑
คึง	๓
เป็ยะ	๓
พริง	๖

คำตอบ ก.16
 จึค ทึค คึง เป็ยะ
 พริง

ก.17 ค

คำทุกคำมีเสียงวรรณยุกต์ แต่อาจปรากฏรูปวรรณยุกต์ที่มี ไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ก็มี ฉะนั้น จากลักษณะการใช้วรรณยุกต์ จึงกล่าวได้ว่าอาจจำแนกวรรณยุกต์ออกเป็น 2 พวก คือ

วรรณยุกต์มีรูป และ วรรณยุกต์ไม่มีรูป

คำซึ่งปรากฏรูปวรรณยุกต์ เรียกว่า คำนั้นมี
 (วรรณยุกต์มีรูป หรือ วรรณยุกต์ไม่มีรูป)

คำตอบ ก.17
 วรรณยุกต์มีรูป

ก.18 คำซึ่งไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ เรียกว่า คำนั้นมี

คำตอบ ก.18
 วรรณยุกต์ไม่มีรูป

ก.19 กลุ่มคำ "นักเรียนทั้งชายและหญิง" ประกอบด้วยคำที่มีทั้ง
 วรรณยุกต์มีรูปและวรรณยุกต์ไม่มีรูป พิจารณากลุ่มคำนั้นทีละ
 คำ ๆ อีกครั้ง จะพบว่า คำที่มีวรรณยุกต์มีรูปมีอยู่เพียงคำ
 เดียวคือ ทั้ง คำนอกนั้นเป็นคำที่มีวรรณยุกต์ไม่มีรูปทั้งสิ้น
 จากประโยค "เดินดี ๆ ไม่เช่นนั้นจะหกลมนะจ๊ะ"
 คำที่ปรากฏวรรณยุกต์มี 5 คำ ได้แก่

คำตอบ ก.19
 ไม่ เช่น นั้น ลม จ๊ะ

ก.20 จากประโยค "น้ำใสคิ่งแก้วไหลหวานทงหญ้าเขียวขจี" คำที่
 ไม่ปรากฏวรรณยุกต์มี 4 คำ ได้แก่

คำตอบ ก.20
 ใส ไหล เขียว ขจี

ไตรยางศ์

ก.21 ไตรยางศ์ คือการแบ่งอักษรตามระดับเสียงออกเป็น 3 หมู่
 พยัญชนะของไทยมี 44 ตัว แบ่งออกตามระดับเสียงเป็นอักษร
 กลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ รวม 3 หมู่ จึงเรียกว่า.....

คำตอบ ก.21
 ไตรยางศ์

ก.22 ไตรยางศ์ มีความสำคัญมากในการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับวรรณยุกต์ ฉะนั้น นักเรียนลองทบทวนความจำซ้ำว่า ไตรยางศ์ คืออะไร

ไตรยางศ์ คือ การแบ่งอักษรออกตามระดับ.....ออกเป็น 3 หมู่ ได้แก่ และ

คำตอบ ก.22
เสียง/อักษรสูง, อักษรกลาง, อักษรต่ำ

ก.23 อักษรกลาง ประกอบด้วยพยัญชนะพื้นเสียงมีสำเนียงอยู่ในระดับกลาง มี 9 ตัว คือ ก จ ฉ ฎ ก ฏ บ ป อ

วิธีที่จะทำให้จำง่ายคือนำพยัญชนะแต่ละตัวมาสร้างเป็นคำ และแต่งเป็นร้อยกรอง เพื่อให้ได้มีความหมายและมีเสียงสัมผัสช่วยการจำ

นาย กำชัย ทองหล่อ แต่งเป็นกาพย์ยานีไว้ว่า

โก่ จาน / ปัก กะ เตา ปลา-เค็ก ชญา / อ่าง ไบไม้ เคยทองไค้มาก่อน
หรือปลา ถ้ายังไม่เคยทองมาก่อน อานสัก 2 - 3 เทียว ก็จะต้องปาก แล้วก็จะทองไค้
ขึ้นใจไปเอง

ก.24 คำว่า ไก่ หมายถึงพยัญชนะ

ก	จ
ฉ	ฎ
ก	ฏ
.....
.....
.....
.....
.....

คำตอบ ก.24
ป ก ฉ อ บ

ก.25 อ่าน "โกจวนแป๊กเตาปลา เด็กฆราวาสไบไม้" สัก 2 - 3 เที้ยว ขณะอ่านนึกถึง
พยัญชนะที่ซ้ำแทนคำไปด้วยจึงจะดี อ่านไปมากก็จะคล่องปากกลายเป็นจำขึ้นใจ

ก.26 ท่องได้แล้ว มาทดสอบความจำกันหน่อย
อักษรกลางมี.....ตัว ไ้แก่.....

คำตอบ ก.26

๑ / ก จ ฎ ต ป

ค ฦ อ บ

ก.27 จำอักษรกลางได้แล้ว อักษรกลางจะปรากฏในคำทั่ว ๆ ไป
ทดสอบความจำโดยหาอักษรกลางในข้อความต่อไปนี้หน่อยนะ
"แลไปไม่ปะพสุธา ย่อทออรธา ชีวาก็จะประลัย"
จากข้อความข้างต้น อักษรกลางมี 4 ตัว (ไม่นับอักษร
ที่ซ้ำกัน) ไ้แก่

คำตอบ ก.27

ป อ ก จ

ก.28 อักษรสูง ประกอบด้วยพยัญชนะพื้นเสียงมีสำเนียงสูง มี 11 ตัว ได้แก่ ข ช ฉ ฐ ถ
 ผ ฝ ศ ษ ส ห ควรจำง่าย ๆ ดังนี้
 ไช (ข) ขวก (ช) / นิ่ง (ฉ) ฌ (ถ) ฐาน (ฐ) ผิ่ง (ผ) ผา (ฝ)
 ศาล (ศ) / ฤษี (ษ) เสือ (ส) หีบ (ห)
 อ่าน 2 - 3 เทียวเช่นเดียวกับวิธีจำอักษรกลาง

ก.29/ จำได้ไม่ยากเลย

ไช	หมายถึงพยัญชนะ	ข
ขวก	"
นิ่ง	"
ฐาน	"
ศาล	"
ผา	"
ผิ่ง	"
ฌ	"
เสื่อ	"
หีบ	"
ฤษี	"

คำตอบ ก.29
 ข ฉ ฐ ศ ผ ฝ
 ถ ส ห ษ

ก.30 ถูกต้อง
 อักษรสูงมี.....ตัว ไ้แก่.....

คำตอบ ก.30
 11 / ข ช ฉ ถ
 ฐ ผ ฝ ศ ษ ส
 ห

ก.31 พยัญชนะทั้งหมดมี 44 ตัว เป็นอักษรกลาง 9 ตัว อักษรสูง
 11 ตัว ฉะนั้น อักษรต่ำจึงมี.....ตัว

คำตอบ ก.31
 24

ก.32 ในเมื่อรู้ว่าอักษรกลางและอักษรสูงมีอะไรบ้างแล้ว ก็ย่อมจะ
 หาอักษรต่ำได้ แต่อาจจะช้า
 พิจารณาทพยกรรอนต่อไปดีกว่า แล้วจะเกิดความคิด
 บางประการ

ควายคนระซังข้างไซ	เดอมณโฑเฒ่าทหาร
ชิงพันสำเภาอักษรพาน	นกกุหลิงถึงเนรทนู
มาเรือจุท่งแหวน	จำไทแม่หมันทวนกุ
ยี่สิบสี่ควรรู	อักษรต่ำจำจรงค์

อ่านให้คล่องปากจนเกิดเป็นความเคยชินจะจำได้ไปเอง
 ควาย เป็นคำที่ใช้แทนพยัญชนะ ค เพราะเราเรียก ค
 ควาย ระซัง เป็นคำที่ใช้แทนพยัญชนะ...เพราะเราเรียก ฆ
 ระซัง

คำตอบ ก.32
 ฆ

ก.33 อานมทรอยกรองต่อไป แล้วหาอักษรตัวที่คือตัวใดข้าง
 (ตอบเรียงลำดับอักษรตามคำที่ปรากฏในบททรอยกรอง)
 ควายคนระฆังข้างโซ่ เอมณโฑเขาทหาร
 ธงพื้นดำเกายักษ์พาน นกฮูกหญิงลิงเงรหนู
 มาเรือจุทางแหวน จำให้แมนหม่นทวนคู
 ยี่สิบสี่ควรวุ อักษรคำจำจงคี
 อักษรคำ ไคแก.....

คำตอบ ก.33
 ค ค ฉ ช ฌ ฉ
 ท ฉ ท ฐ ฟ ภ
 ย พ ฮ ญ ล ณ
 น ม ร พ ง ว

ก.34 อักษรคำมี.....ตัว ไคแก.....

คำตอบ ก.34
 24 / ค ค ฉ ช ฌ
 ฉ ท ฉ ท ฐ ฟ
 ภ ย พ ฮ ญ ล
 ณ น ม ร พ ง ว

อักษรก อักษรเดี่ยว

ก.35 อักษรคำนี้ยังแบ่งเป็น 2 ประเภท ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกในการ
 ย่นวรรคแยกคำต่อไป
 สองทบทวนคู่ว่า อักษรต่อไปนี้เป็นอักษรสูง อักษรกลาง
 หรืออักษรต่ำ

ข	ช
ฉ	
ค	ฌ ส
ฌ	ถ
ณ	
ด	
ต	

คำตอบ ก.35
 อักษรสูง

ก.36 กลุ่มอักษรต่อไปนี้ เป็นอักษรสูง อักษรกลาง หรือ อักษรต่ำ

- ค ค ช
- ช ฉ
- ช
- ท ฒ ท ฐ
- พ ภ
- ฟ
- ย

คำตอบ ก.36
อักษรต่ำ

ก.37 ในกรอนี้มีเครื่องหมาย < >

< > เป็นเครื่องหมายใช้ครอมเสียงอ่าน เช่น

ค ค ช <คอ> หมายความว่า อักษรทั้งสามตัวนี้ออกเสียงว่า คอ

จากตัวอย่างข้อ 1 ให้นักเรียนลองเขียนเสียงอักษรทั้งสองกลุ่ม 1 ซอกอน

อักษรต่ำ _____ อักษรสูง

1	ค ค ช <คอ>	ช ช <ชอ>
2	ช ฉ	น

คำตอบ ก.37
<ชอ> - <นอ>

ก.38 เมื่อนักเรียนเข้าใจ ก.37 ก็แล้ว ขอเชิญชวนให้ทำเช่นเดิมอีก 5 ข้อ

อักษรต่ำ _____ อักษรสูง

1	ช	ศ ษ ส
2	ท ฒ ท ฐ	ฐ ฎ
3	พ ภ	ผ
4	ฟ	ฝ
5	ย	ห

คำตอบ ก.38

- 1 <ชอ> - <สอ>
- 2 <ทอ> - <ถอ>
- 3 <พอ> - <ผอ>
- 4 <ฟอ> - <ฝอ>
- 5 <ยอ> - <หอ>

ก.39 ลองเติมเสียงที่เป็นคู่กันของอักษรต่ำหรืออักษรสูงต่อไปนี้ทีละคู่

	อักษรต่ำ	อักษรสูง
1	<คอ>	<—>
2	<ชอ>	<—>
3	<—>	<สอ>
4	<—>	<ถอ>
5	<พอ>	<—>
6	<—>	<ผอ>
7	<ธอ>	<—>

คำตอบ ก.39

1	<ขอ>
2	<จอ>
3	<ซอ>
4	<ทอ>
5	<มอ>
6	<ฟอ>
7	<หอ>

ก.40 ทอไปลองออกเสียงอักษรต่ำซึ่งคู่กับเสียงอักษรสูงต่อไปนี้ นักเรียน
เรียนจะได้ข้อสังเกตประการหนึ่ง

1	<คอ>	<ขอ>
2	<ชอ>	<จอ>
3	<ซอ>	<สอ>
4	<ทอ>	<ถอ>
5	<พอ>	<ผอ>
6	<ฟอ>	<ภอ>
7	<ธอ>	<ทอ>

เสียงอักษรต่ำค่านชาย มีเสียงเดียวกับเสียงอักษรสูง
ค่านขวา อาจพูดคืออย่างว่า อักษรต่ำและอักษรสูงเหล่านี้มี
เสียง.....กัน รวม.....คู่

คำตอบ ก.40

คู่ / 7

ก.41 อักษรต่ำซึ่งมีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่ เรียกว่า อักษรคู่ เช่น ค ค ฆ <คอ> ซึ่งมี ข ฃ <ขอ> เป็นคู่ เป็นต้น อักษรคู่ คือ

คำตอบ ก.41
อักษรต่ำที่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่

ก.42 หมายความว่า อักษรคู่ คืออักษรต่ำที่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่ อักษรคู่จะเป็นประโยชน์ในการผันอักษรต่อไป เราควรจำอักษรคู่ให้ได้ เสียงอักษรคู่มี 7 คู่ แต่ละเสียงอาจมีพยัญชนะมากกว่า 1 ตัวก็ได้

วิธีจำว่าอักษรคู่มีอะไรบ้างนั้น ทำได้ง่าย เพียงแต่จำเสียงอักษรสูง (ประเภทที่มีเสียงคู่กับอักษรคู่) และอักษรสูง (พยัญชนะของแต่ละเสียง) เหล่านี้ไว้เป็นหลักให้ใคร่พวกหนึ่งก่อน เสียงอักษรสูงและอักษรสูงมีอะไรบ้าง พิจารณาได้จากข้อความต่อไปนี้

"ขอ ผ่า ฝ่าย ฉั้น สาม กุง เหวะ"

1. ขอ	แทน <ขอ>	ซึ่งได้แก่	ข ฃ
2. ผ่า	"	"	"
3. ฝ่าย	"	"	"
4. ฉั้น	"	"	"
5. สาม	"	"	"
6. กุง	"	"	"
7. เหวะ	"	"	"

คำตอบ ก.42

2. <ขอ>	ผ
3. <ผ>	ฝ
4. <ฉ>	ฉ
5. <ส>	ศ ษ ส
6. <ก>	ก ฎ
7. <ห>	ห

ก.43 จาก ก.42 อักษรสูงซึ่งเป็นหลัก มี 7 เสียง ได้แก่ (←)
(←) (←) (←) (←) (←) และ (←)

คำตอบ ก.43

(ขอ) (จอ) (สอ)

(กอ) (นอ) (ผอ)

(หอ)

(ตอบสลับกันได้)

ก.44 จาก ก.43 เมื่อจำอักษรสูงซึ่งเป็นหลักได้ ก็สามารถหาอักษร
คำที่มีเสียงคู่กันได้

นักเรียนทดลองหาอักษรคำซึ่งมีเสียงคู่กับอักษรสูงซึ่งเป็น
หลักเลขนะ ดังตัวอย่างได้จากข้อ 1

	เสียงอักษรสูง	เสียงอักษรคู่	พยัญชนะที่เป็นอักษรคู่
1.	(ขอ)	(คอ)	ค ค ฆ
2.	(จอ)	(←)	_____
3.	(สอ)	(←)	_____
4.	(กอ)	(←)	_____
5.	(นอ)	(←)	_____
6.	(ผอ)	(←)	_____
7.	(หอ)	(←)	_____

คำตอบ ก.44

2. (จอ) จ ฌ

3. (สอ) ส

4. (ทอ) ท ฒ ท ฑ

5. (พอ) พ ภ

6. (ฟอ) ฟ

7. (ธอ) ธ

ก.45 อักษรคู คือ อักษรต่ำที่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู อักษรคู มีเสียง และพยัญชนะในแต่ละเสียงดังนี้

	เสียงอักษรคู	อักษรคู
1	<คอ>	ค ค ฆ
2	—	—
3	—	—
4	—	—
5	—	—
6	—	—
7	—	—

คำตอบ ก.45

- 2 <ขอ> ข ฃ
- 3 <ขอ> ข
- 4 <ทอ> ท ฒ ท ฐ
- 5 <พอ> พ ภ
- 6 <ฟอ> ฟ
- 7 <ฮอ> ฮ

ก.46 ต่อไปนี้ นักเรียนจะได้สนุกสนานกับการเติมเสียงอักษรสูง ซึ่งเป็นเสียงคูกับอักษรต่ำที่กำหนดให้ ถ้าอักษรต่ำตัวใดไม่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู ให้เขียนตอบว่า ไม่มี ดังตัวอย่างข้อ 1 และ 2

	อักษรต่ำ	เสียงอักษรสูงที่เป็นคู
1	ค	<ขอ>
2	ง	ไม่มี
3	ฃ	—
4	ข	—
5	น	—
6	ม	—
7	ย	—
8	ร	—
9	ช	—
10	ภ	—
11	ว	—
12	บ	—

คำตอบ ก.46

- 3 ไม่มี
- 4 <สอ>
- 5 ไม่มี
- 6 ไม่มี
- 7 <ทอ>
- 8 ไม่มี
- 9 <ณอ>
- 10 <บอ>
- 11 ไม่มี
- 12 ไม่มี

ก.47 อักษรต่ำตัวใดมีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่ เรียกว่า อักษรคู่ เช่น อักษรต่ำ ค ค ฆ ฆ มี อักษรสูง ช ฌ เป็นคู่

ในทำนองเดียวกัน อักษรต่ำตัวใดไม่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่ พุดง่าย ๆ ว่า ไม่มีคู่ ที่อยู่โดดเดี่ยว จะถูกเรียกว่า อักษรเดี่ยว เช่น อักษรต่ำ ง ไม่มีอักษรสูงตัวใดมาเป็นคู่ เป็นต้น

ก. 48 เพื่อกันลมาว่า อักษรเดี่ยวคืออะไร ขอให้นักเรียนเขียนคำจำกัดความของอักษรเดี่ยวอีกครั้ง

อักษรเดี่ยว คือ _____

คำตอบ ก.48
อักษรต่ำที่ไม่มีอักษรสูงเสียงเดียวกันมาเป็นคู่

การผันอักษรเบื้องต้น

ก.49 เราสองมาผันอักษรเล่นกันก่อน เริ่มจากอักษรกลาง

	คำพื้นเสียง	คำที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์			
ตัวอย่าง	กา	กา	กา	กา	กา
	เบา	_____	_____	_____	_____
	แปง	_____	_____	_____	_____
	ทิว	_____	_____	_____	_____

จากคำข้างต้น อักษรกลางผันได้.....เสียง
พื้นเสียงเป็นเสียง.....ผันควรรวมทุกโอกาสจะเป็นเสียงวรรณยุกต์นั้น

คำตอบ ก.49

เบาะ เบาะ เบาะ เบาะ
แปง แปง แปง แปง
ทิว ทิว ทิว ทิว

5
สามัญ

ก.50 คำพ้องเสียง คำที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์

ขา	ขา	ขา
----	----	----

จากตัวอย่าง อักษรสูงผันได้ 3 เสียง
 พ้องเสียง เป็นเสียง.....
 ผันควยวรรณยุกต์เอกเป็นเสียงเอก
 ผันควยวรรณยุกต์โทเป็นเสียงโท

คำตอบ ก.50
 จัทวา

ก.51 ลองผันอักษรสูงเส้นเพดลิน ๆ กอนนะ

	เสียงวรรณยุกต์	
จัทวา	เอก	โท
ขา	ขา	ขา
ไถ	—	—
แฉว	—	—
ผัน	—	—
สัน	—	—
หวง	—	—

คำตอบ ก.51
 ไถ ไถ / แฉว แฉว
 ผัน ผัน / สัน สัน
 หวง หวง

ก.52 นักเรียนลองสังเกตการผันอักษรคำประเภทอักษรคู่ และอักษรเดี่ยวโทที่ ๆ อีกครั้ง

	สามัญ	โท	ตรี
อักษรคู่	คอ	คอ	คอ
อักษรเดี่ยว	งอ	งอ	งอ

อักษรคำ ไมวาจะเป็นอักษรคู่หรืออักษรเดี่ยวต่างก็ผันวรรณยุกต์ (โดยใช้พยัญชนะตัวเดิมตลอด) ได้เพียง.....เสียง คือเสียง.....เสียง.....และเสียง.....

คำตอบ ก.52
 3 / สามัญ โท ตรี

ก.53 เฉพาะอักษรคำ จะผันวรรณยุกต์ได้เพียง 3 เสียง ถ้าจะผันอักษรคำ ไม่ว่าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรต่ำก็ตาม ให้ครบ 5 เสียง ก็ทำได้ ดังตัวอย่าง

เสียงวรรณยุกต์

	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรสูง	ค - คอ	ขอ	คอ ขอ	คอ	ขอ
	ช - ชอ	ฉอ	ชอ ฉอ	ชอ	ฉอ
อักษรต่ำ	ง - งอ	หงอ	งอ หงอ	งอ	หงอ
	น - นอ	หนอ	นอ หนอ	นอ	หนอ

จากตัวอย่าง ประเภทอักษรสูง ทำให้เกิดข้อสังเกตว่า เมื่อผันอักษรสูง ค ต้องใช้อักษรสูง ช ซึ่งเป็นเสียงคู่กันมาช่วย เมื่อผันอักษรสูง ช ต้องใช้อักษรสูง ฉ ซึ่งเป็นเสียงคู่กันมาช่วย ดังนั้น ถ้าจะสรุปเป็นกฎข้อที่ 1 จะได้ว่า การผันอักษรสูงให้ครบ 5 เสียง ต้องใช้.....มาช่วย

จากตัวอย่าง ประเภทอักษรต่ำ จะพบว่า มีตัว ห มา นำ จึงสรุปเป็นกฎข้อ 2 ได้ว่า การผันอักษรต่ำให้ครบ 5 เสียง ต้องใช้อักษรสูง เฉพาะตัว "...." เท่านั้นมาช่วย

คำตอบ ก.53

อักษรสูงซึ่งเป็นเสียงคู่กัน

/ ห

ก.54 ช่างสังเกตุ
 จากตารางการผันอักษรทำให้ครบ 5 เสียงนี้เอง ทำให้ทราบ
 วิชาอักษรที่ว่า ในบรรดาอักษรท่า 24 ตัวนี้ ตัวใดเป็นอักษร
 กู ตัวใดเป็นอักษรเคี้ยว
 อักษรท่าตัวใดเมื่อผันวรรณยุกต์ให้ครบ 5 เสียงแล้วต้อง
 ใช้อักษรสูงเสียงเดียวกับมาช่วย อักษรท่าตัวนั้นต้องเป็น....
 อักษรท่าตัวใดเมื่อผันวรรณยุกต์ให้ครบ 5 เสียงแล้วต้อง
 ใช้อักษรสูง "ห" มาช่วย อักษรท่าตัวนั้นต้องเป็น.....

คำตอบ ก.54
 อักษรกู / อักษรเคี้ยว

ก.55 คีมาก
 เรารู้จักวิชาที่ว่า อักษรท่าตัวใดเป็นอักษรกูหรืออักษรเคี้ยวแล้ว
 อักษรกู อักษรเคี้ยว นี้จะเป็นประโยชน์ในการผันอักษร อักษร
 ท่ามี 24 ตัว เป็นอักษรกูเสีย 14 ตัว จึงเหลืออักษรเคี้ยว..
ตัว

คำตอบ ก.55
 10

ก.56 อักษรเคี้ยว 10 ตัวนี้ นำไปผูกเป็นข้อความสนุก ๆ จะจำได้
 ง่ายที่ ไค่แก "งูใหญ่นอนอยู่ ณ ริมวัดโมฬีโลก" เสียงอักษร
 หลักของแต่ละพยางค์คือ อักษรเคี้ยว เช่น ง (งู) ฎ (ใหญ่)
 อักษรเคี้ยวมี.....ตัว
 ไค่แก.....

คำตอบ ก.56
 10 / ง ฎ น ย ณ ร
 ว ม พ ล

ก.57 การผันอักษรคู่ให้ครบ 5 เสียง ของใช้อักษรสูงที่เป็นเสียงคู่มาช่วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 อักษรคู่ผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง อักษรสูงที่มีเสียงคู่ผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	โท	ตรี
คา	คา	คา
ผัน	ผัน	ผัน

เสียงวรรณยุกต์

จัตวา	เอก	โท
ชา	ชา	ชา
ผัน	ผัน	ผัน

จะเห็นว่ามีเสียงโทซ้ำ 2 เสียง เมื่อนำคำแต่ละคู่มาเขียนรวมกันจึงเป็นดังนี้

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
คา	ชา	{ คา ชา	คา	ชา
ผัน	ผัน	{ ผัน ผัน	ผัน	ผัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร

ก.58 ลองผันคำ "ช่าง" ให้ครบ 5 เสียง ซึ่
 เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ช่าง	—	{ — —	—	—

คำตอบ ก.58

{ ช่าง
ช่าง ฉาง
ฉาง

ก.59 นักเรียนเข้าใจวิธีผันอักษรคูให้ครบ 5 เสียงแล้ว คราวนี้ถึงวิธีผันอักษรเดี่ยวให้ครบ 5 เสียงบ้าง สังเกตตัวอย่างต่อไปนี้ให้ดีๆ นะ
 อักษรเดี่ยวผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง ถ้าใช้ ห นำ อักษรเดี่ยวผันวรรณยุกต์ได้ 3 เสียง

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	โท	ตรี
นิว	นิว	นิว

เสียงวรรณยุกต์

จัตวา	เอก	โท
หนิว	หนิว	หนิว

เมื่อนำคำทั้งหมดที่ผันวรรณยุกต์แล้ว มาเขียนรวมกัน เป็นดังนี้

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
นิว	หนิว	{ นิว หนิว	นิว	หนิว

ก.60 ดองผันอักษรเดี่ยวให้ครบ 5 เสียง สัก 1 คำก่อนนะ

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
มัน	—	{ — —	—	—

คำตอบ ก.60

มัน { มัน
มัน
มัน

ก.61 ลองผันคำต่อไปนี้ให้ครบ 5 เสียง อยาดืมว่า ถ้าเป็นอักษรคู ให้ใช้อักษรสูงเสียงเดียวกันมาช่วย ถ้าเป็นอักษรเดี่ยว ใช้ ห มาช่วย

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
พาย	—	{ — —	—	—
เทา	—	{ — —	—	—
มอง	—	{ — —	—	—
ร้ว	—	{ — —	—	—

คำตอบ ก.61

พาย { พาย พาย พาย
ผาย

เทา { เทา เทา เทา
เถา

มอง { มอง มอง มอง
หมอง

ร้ว { ร้ว ร้ว ร้ว
หรว

คำเป็น-คำตาย

ก.62 ก่อนเรียนเรื่องคำเป็น-คำตาย ขอทบทวนเรื่องมาตราทั้ง 9 ของไทยเสียก่อน คำว่า มาตรา เราเรียกง่าย ๆ ว่า แม่ ไคแก

แม่	ก	กา	ไม่มีตัวสะกด
แม่	ก	ง	สะกด
แม่	ก	ม	สะกด
แม่	ก	ย	สะกด
แม่	ก	ว	สะกด

แม่ กก ไช ก สะกดหรือพยัญชนะอื่นที่ออกเสียงเช่นเดียวกับไช ก สะกด เช่น ข...

แม่ กค ไช ค สะกดหรือพยัญชนะอื่นที่ออกเสียงเช่นเดียวกับไช ค สะกด เช่น ต...

แม่ กบ ไช บ สะกดหรือพยัญชนะอื่นที่ออกเสียงเช่นเดียวกับไช บ สะกด เช่น พ...

แม่ กน ไช น สะกดหรือพยัญชนะอื่นที่ออกเสียงเช่นเดียวกับไช น สะกด เช่น ล...

ต้องระวังว่า ถ้า ย หรือ ว เป็นส่วนหนึ่งของสระ จะต้องอยู่ในแม่ ก กา เช่น เสีย หัว เป็นต้น

ก.63 ทดสอบความแม่นยำเกี่ยวกับเรื่องมาตราต่าง ๆ หนอยนะ ทั้ง
นี้เพื่อเป็นรากฐานในการพิจารณาคุณค่าเป็นคำตายต่อไป
ถ้าคำใดอยู่ในแม่ ก กา หมายความว่าไม่มีตัวสะกด ให้
นักเรียนตอบลงไปเลยว่า ประสมสระตัวใด

1. เถอ อยู่ในแม่.....เพราะ.....
2. กั้ว อยู่ในแม่.....เพราะ.....
3. กาฉุจัน อยู่ในแม่.....เพราะ.....

คำตอบ ก.63

1. แม่ เถอ-ไ ้ว สะกด
2. แม่ ก กา-ประสม
สระอัว
3. แม่ กน-ไ ้ว ฎ ที่ออก
เสียงเช่นเดียวกับ น
สะกด

ก.64 นักเรียนเข้าใจดีแล้ว ทำต่อไปเช่นเดียวกับ ก.63 อีก 6 ข้อ
นะ

1. เขย อยู่ในแม่.....เพราะ.....
2. เพ็ลย อยู่ในแม่.....เพราะ.....
3. เมฆ อยู่ในแม่.....เพราะ.....
4. กฏ อยู่ในแม่.....เพราะ.....
5. บาบ อยู่ในแม่.....เพราะ.....
6. ผล อยู่ในแม่.....เพราะ.....

คำตอบ ก.64

1. แม่ เกย - ไ ้ว ย
สะกด
2. แม่ ก กา ประสม
สระเอี้ย
3. แม่ กก - ไ ้ว ฆ ซึ่ง
ออกเสียงเช่นเดียวกับ ก สะกด
4. แม่ กค - ไ ้ว ฎ ซึ่ง
ออกเสียงเช่นเดียวกับ ค สะกด
5. แม่ กข - ไ ้ว ฎ ที่
ออกเสียงเช่นเดียวกับ ข สะกด
6. แม่ กน-ไ ้ว ล ที่ออก
เสียงเช่นเดียวกับ น
สะกด

ก.65 เรามาทำความเข้าใจกันก่อนว่า เสียงที่เปล่งออกมาแต่ละ
 ครั้งซึ่งเรียกว่าพยางค์นั้น อาจจะเป็นคำเป็นหรือคำตายก็ได้
 มาดูกันทีละคำ คำเป็น คำตาย เป็นอย่างไร เริ่มด้วยคำเป็น
 ก่อน

นักเรียนอ่านข้อความซึ่งเป็นคำเป็นทุกคำต่อไปนี้ แล้ว
 เติมคำลงในช่องว่างตามความเข้าใจนะ

"หมอมมี เจอ เสือซา เกตัว โทแตกเตี้ยหรือหนู"

ทุกคำไม่มีตัวสะกด ฉะนั้น ทุกคำอยู่ในแม่.....

คำตอบ ก.65
 ก กา

ก.66 สังเกตสระอีกทีว่า ทุกคำประสมด้วยสระเสียงสั้น หรือเสียง
 ยาว "หมอมมี เจอ เสือซา เกตัว โทแตกเตี้ยหรือหนู"

ทุกคำประสม.....

คำตอบ ก.66
 สระเสียงยาว

ก.67 เราทราบหลักเกณฑ์ของคำเป็นมาซอหนึ่งแล้ว ได้แก่ คำเป็น
 คือ คำที่ประสมกับ.....ในแม่ ก กา

คำตอบ ก.67
 สระเสียงยาว

ก.68 ข้อความนี้เป็น คำเป็น ทุกคำ

"สอง ชิม เนย เหลว กัน"

แต่ละคำอยู่ในแม่.....

ตามลำดับ

คำตอบ ก.68
 กง กม เกย เกอว กน

ก.69 คำเป็น นอกจากจะประสมกับสระเสียงยาวแล้ว ประการที่ 2
ยังมีตัวสะกดในแม่.....

คำตอบ ก.69

กง กม เกย เกอว กน

ก.70 เมื่อคำที่มีตัวสะกดในแม่ กง กม เกย เกอว กน จัดเป็นคำ
เป็น ทำให้เห็นถึงสระเสียงสั้น "อำ ไอ ออ เอา" ที่เป็นสระ
เกินเพราะมีเสียงพยัญชนะเป็นตัวสะกด ได้แก่
อำ(ม) ไอ(ย) ออ(ย) เอา(ว) ถ้าเช่นนั้น สระทั้ง
4 คำนี้ จัดเป็นคำเป็นได้ เนื่องจากมีลักษณะเหมือนคำในแม่
..... เช่น เรา จำ ใจ ไป

คำตอบ ก.70

กม เกย เกอว

ก.71 คู่นี้ถึงชั้นทสองออกเสียงคำแต่ละคำกัน สิ่งที่เกิดขึ้นว่า
ถ้านักเรียนจะออกเสียงคำแต่ละคำไหนานที่สุด นักเรียนจะทำ
ได้นานเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งใด ชั้นแรก ยกมือรอไว้ห่าง
จากปากสัก 1 นิ้วกอน เอาจะ เริ่มออกเสียงทีละคำได้แล้ว
"เรา-จำ-ใจ-ไป" "สอง-ชิม-เนย-เหลว-กัน" "หมอ-มี
-เจอ-เสือ-ขา-เก-ตัว-โต-แต่-เตี้ย-หรือ-หนู"

คำตอบ ก.71

ออก

ทราบแล้วใช่ไหมว่า การหายใจเข้าหรือการหายใจออก
ของเรานั้น เกี่ยวพันกับการออกเสียง

สองออกเสียงใหม่อีก 1 - 2 ครั้งก็ได้

เราสามารถออกเสียงทุกคำในข้อความข้างต้นไม่ได้นาน
เท่าที่เราจะมีกำลังและความสามารถในการผ่อนคลายใจ..
..... เสียงทุกเสียงข้างต้นไม่เป็นเสียงกักเลย

ก.72 เราต้องออกเสียงคำเป็นมาแล้ว คราวนี้มาสรุปชื่อว่า การออกเสียง คำเป็น มีข้อสังเกตอย่างไร
เราสามารถออกเสียงคำเป็นแต่ละคำไ้ยาวนานคราวเท่าที่
เราจะมีกำลังและความสามารถในการพอน.....

คำตอบ ก.72
ลมหายใจออก

ก.73 คำเป็น มีลักษณะอย่างไรอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
1. ประสมกับสระ.....ในแม่ ด ก
2. มีตัวสะกดในแม่.....
3. ประสมสระเกิน.....
เราสามารถออกเสียงคำเป็นแต่ละคำไ้ยาวนานคราวเท่าที่
เราจะมี.....

คำตอบ ก.73
เสียงยาว
กง กม เกย เกอว กน
อำ ไอ ใ อเ
กำลังและความสามารถ
ในการพอนลมหายใจออก

ก.74 คีที่เกี่ยว
ต่อไปนี้มาสนุกกับการเลือกคำเป็นกันก่อนนะ
พี่ชาย พ่อเลี้ยง ใจดี กินเลี้ยง ลูกกบ
จกโนต หุงข้าว กำไล สวนครัว แม่บ้าน
นำคำ ชางทอง น้กพุด สะอาก ชาวเขา

คำตอบ ก.74.
พี่ชาย พ่อเลี้ยง ใจดี
กินเลี้ยง หุงข้าว กำไล
สวนครัว แม่บ้าน นำคำ
ชางทอง ชาวเขา

ก.75 เกงมาก
 สามารถเลือกคำเป็นได้แล้ว สรุปความเข้าใจข้างท้ายอีกครั้ง
 คำเป็นคือ 1.
 2.
 3.
การออกเสียงคำเป็น
 เราสามารถออกเสียงคำเป็นแต่ละคำได้.....

คำตอบ ก. 75
 1. คำที่ประสมสระเสียงยาวในแม่ ก กา
 2. คำที่ประสมสระเกิน
 อำ ไอ โ อี เออ
 3. คำที่หมดสระกในแม่
 กง กม เกย เกอว กน
 นานทรายเท่าที่เราจะมี
 กำลังและความสามารถ
 ในการพจนมหายใจออก

ก.76 เกงมาก ท่อไปมาผันคำเป็นที่เลือกไว้สัก 10 คำ
 ก่อนอื่น เราคงถามตัวเราเองก่อนว่า พยัญชนะต้นของคำแต่ละคำเป็นอักษรสูง อักษรกลาง หรืออักษรต่ำ เมื่อทราบคำตอบแล้ว จึงจะผันวรรณยุกต์ได้
 คำว่า พชาย ทั้ง พ และ ช เป็นอักษร.....
 คำผันเสียงของคำว่า พ คือ พ คำ ชาย เป็นคำผันเสียงอยู่แล้ว ถ้าจะผันวรรณยุกต์คำว่า พ/ชาย โดยใช้พยัญชนะตัวเดิมตลอด ก็ผันได้ดังนี้
 พ
 ชาย

คำตอบ ก.76
 คำ / พ พ;
 ชาย ชาย

ก.77 ถูกต้อง คราวนี้ผันวรรณยุกต์ของคำต่อไปนี้ โดยใช้หลักเกณฑ์เดิม

ตัวอย่าง	คำ	คำผันเสียง
	พอ	พอ พอ พอ
1.	เสียง	เสียง
2.	ใจ	ใจ
3.	คี	คี
4.	ทุง	ทุง
5.	ขาว	ขาว
6.	สวน	สวน
7.	ครัว	ครัว

คำตอบ ก.77

- เสียง เสียง
- ใจ ใจ ใจ ใจ
- คี คี คี คี
- ทุง ทุง
- ขาว ขาว
- สวน สวน
- ครัว ครัว

ก.78 เอาละ มาถึงคำทายบางแล้ว คำทายมีลักษณะตรงกันข้ามกับคำเป็น นักพบทวนเรื่องลักษณะคำเป็น แล้วพิจารณาคำตัวอย่างทั้งสองต่อไปนี้ ก็จะได้ลักษณะคำทายที่ถูกต้องทันที

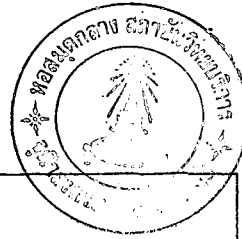
ตัวอย่าง "ผิวะ! เผื่อะ! วิ กุ วิ เจอะ เบาะโตะ และเกียะเตะคะ"

เมื่อสังเกตสระแล้วจะเห็นว่า ทุกคำจะประสมสระเสียงสั้น นับจำนวนคำได้ 12 คำ ซึ่งเท่ากับสระ 12 ตัว

ลักษณะคำทายข้อที่ 1 คือ ประสม.....ซึ่งมี.....ตัว (ยกเว้น อำ ไอ โถ เอา)

คำตอบ ก.78

สระเสียงสั้นในแม่ ก กา / 12

ก.79 ตัวอย่างที่ 2 "นก - เจ๊ก - ลีป"
 ลักษณะคำตายขอ 2 คือมีตัวสะกดในแม่.....

คำตอบ ก.79
 กก กค กข

ก.80 คำตายมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้
 1.
 2.

คำตอบ ก.80
 -ประสมสระเสียงสั้นใน
 แม่ ก กา ยกเว้น อ่า
 ไอ โอ เออ
 -มีตัวสะกดในแม่ กก กค
 กข

ก.81 คำต่อไปนี้ คำใดเป็นคำตาย
 สุ่มก กินสอ กระจก กุ้งเตน บรรคา มานหนาตาง มุทะลุ
 ประสบ ขวคหมึก โจรราย น้ำตาล ถั่วตันเตา พิลึก ของขวัญ
 คำตายได้แก่.....

คำตอบ ก.81
 สุ่มก กระจก มุทะลุ
 ประสบ ขวคหมึก พิลึก

ก.82 คำต่อไปนี้มีคำเป็นคำตายปนกันอยู่ บางคำอาจเป็นคำเป็นทั้งคู่
 เช่น พอกา หรือเป็นคำตายทั้งคู่ เช่น ปกมิด หรือมีคำตาย 1
 คำ คำเป็น 1 คำ เช่น หลอดไฟ, เรือรบ ฯลฯ พิจารณา
 ให้ดีแล้วเติมคำตอบเหมือนตัวอย่าง
 ช่างภาพ → คำเป็น, คำตาย
 1. แมกรัว →,

คำตอบ ก.82
 คำเป็น, คำเป็น /
 คำเป็น, คำเป็น

ก.83 นักเรียนเข้าใจแล้ว ทำต่อไปถึง ก.82 อีก 10 ข้อ

1. พอกา →,
2. ชาวบ้าน →,
3. เครื่องเรือน →,
4. น้ำตา →,
5. นักเรียน →,
6. น้ำหนัก →,
7. ยางสน →,
8. นักพูด →,
9. มีคัพ →,
10. พัดลม →,

คำตอบ ก.83.

1. คำเป็น, คำเป็น
2. คำเป็น, คำเป็น
3. คำเป็น, คำเป็น
4. คำเป็น, คำเป็น
5. คำตาย, คำเป็น
6. คำเป็น, คำตาย
7. คำเป็น, คำตาย
8. คำตาย, คำตาย
9. คำตาย, คำตาย
10. คำตาย, คำเป็น

ก.84 การผันอักษรจะขึ้นอยู่กับคำเป็นและคำตายด้วย นักเรียนรู้จัก คำเป็นคำตายแล้ว นักเรียนได้ฝึกผันคำเป็นแล้ว ต่อไปนี้ลอง ฝึกผันคำตายตามตัวอย่างดูบ้าง อย่าเพิ่งทำหน้าเบอ คอย ๆ เรียน เคียนักเรียนจะเข้าใจดีขึ้น ลองผันอักษรกลางก่อน

เอกะ		คำตาย	
		เสียงวรรณยุกต์	
	สามัญ	เอก	โท ตรี จัตวา
อักษรกลาง	-	จะ	จะ จะ จะ จะ
	-	ค
	-	โตะ
	-	เอก
	-	ปอก
	-	กวัด
	-	โปรด

อย่าลืมจำคำที่ผันอักษรได้ถูกต้องไว้เป็นตัวอย่างสัก 1 ตัวอย่างนะ

คำตอบ ก.84

ค^๑ ค^๒ ค^๓, โตะ^๑ โตะ^๒ โตะ^๓
 เอก เอก เอก, ปอก
 ปอก ปอก, กวัด กวัด
 กวัด, โปรด โปรด
 โปรด

ก.85 ทอไปสองชั้นอักษรสูงค้งตัวอย่าง แล้วฝีกออกเสียงก็ จะเกิด
ความเข้าใจ แล้วจำตัวอย่างไว้สัก 1 ตัวอย่าง ก็จะได้ที่เดียว

คำตาย

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

อักษรสูง

... ะ ะ ...

... ะ ...

... สวก ...

... หูก ...

... นล ...

... นมว ...

คำตอบ ก.85

เี่ยะ, สวก, หูก,
นล, นมว

ก.86 สุกท้าย สองชั้นอักษรค้งตัวอย่าง พร้อมทั้งฝีกออกเสียงและ
ควรรจำตัวอย่างไว้ทั้ง 3 ประเภทเลย เพื่อจะได้เป็นแนวเทียบ
ให้สามารถผันคำทั่ว ๆ ไปได้เสมอ

คำตาย

เสียงวรรณยุกต์

สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

อักษรต่ำ

1. ผสมสระเสียงสั้น

2. ผสมสระเสียงสั้น

มีตัวสะกด

3. ผสมสระเสียงยาว

มีตัวสะกด

}	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
}	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
}	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
}	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...
	... ะ ... ะ ... ะ ... ะ ...

คำตอบ ก.86

เี่ยะ, เี่ยะ / แพะ,
แพะ / มค, มค /
คาก, คาก / เี่ต,
เี่ต

ก.87 สองผันคำที่มีทั้งอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ ที่เป็นคำตาย
ทั้งหมดคุณะ ไม่ตองตกใจ นึกถึงตัวอย่างสักนึกก็จะสบายใจ
วิธีตอบ ให้เขียนเรียงคำเท่าที่ผันได้ตามลำดับเสียงวรรณยุกต์
เช่น

	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ชัค	-	-	ชัค	ชัค	ชัค
คิ	-	คิ	คิ	คิ	คิ เป็นต้น
คิก
เยอะ
ปุ
พะ
เถาะ
สุข
โคค

คำตอบ ก.87

คิก คิก คิก /
เยอะ เยอะ เยอะ /
ปุ ปุ ปุ ปุ /
พะ พะ พะ /
เถาะ เถาะ /
สุข สุข /
โคค โคค โคค

ขอชมว่าเก่งมาก

จับบทเรียนแบบไปรแกรมหน่วยที่ 1 เกี่ยวกับ ความสำคัญของวรรณยุกต์ การจำแนกวรรณยุกต์ ไตรยางศ์ อักษรคู่-อักษรเดี่ยว คำเป็นคำตาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตราทาง ๆ ของไทย และการผันอักษรเบื้องต้นแล้ว เป็นอย่างไรบ้าง การเรียนแบบนี้ หวังว่านักเรียนคงจะชอบ เพราะนักเรียนได้เรียนตามความสามารถของนักเรียนเอง เรียนบทเรียนจบแล้ว จะต้องทำอะไรเอ๋ย นึกออกไหม

ใช่แล้ว ต้องทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน เพื่อทดสอบว่า นักเรียนมีความรู้มากขึ้นหรือไม่ เพียงใด พยายามทำให้ดีที่สุดนะ ขอให้โชคดี

หน่วยที่ 2
การผันอักษร

ก. 1 นักเรียนได้เรียนทุกเรื่องซึ่งเป็นรากฐานของการผันอักษร
รวมทั้งฝึกผันอักษรเบื้องต้นที่ละขั้น ๆ แล้ว

ในอันดับแรกของหน่วยที่ 2 นี้ จะมีคำอยู่ 8 คำ ให้
นักเรียนลองพิจารณาว่าพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง
หรืออักษรต่ำ และเป็นคำเป็นหรือคำตาย เมื่อแน่ใจแล้ว เติม
คำเหล่านั้นลงในตารางที่กำหนดให้ได้เลย

คำทั้งแปดมีดังนี้: กา กะ กัก ขา ชะ จะ กว โนต

อักษรกลาง		อักษรสูง		อักษรต่ำ	
คำเป็น	คำตาย	คำเป็น	คำตาย	คำเป็น	คำตาย

คำตอบ ก. 1

อักษรกลาง	
คำเป็น	คำตาย
กา	จะ
อักษรสูง	
คำเป็น	คำตาย
ขา	ชะ
อักษรต่ำ	
คำเป็น	คำตาย
กา	กะ กัก โนต

ก. 2 คี

นักเรียนเคยผันอักษรเบื้องต้นมาแล้ว จำได้ไหมว่าคำเป็นผัน
อย่างไร

แสดงความสามารถ ผันคำเป็นจาก ก.1 "กา ขา คา"

โดยนะ

อักษรกลางคำเป็น ผันได้ดังนี้.....

อักษรสูงคำเป็น ผันได้ดังนี้.....

อักษรต่ำคำเป็น ผันได้ดังนี้.....

คำตอบ ก. 2

กา	กา	กา	กา	กา
ขา	ขา	ขา		
คา	คา	คา		

ก. 3 จาก ก. 1 มีคำตาย 5 คำ ได้แก่ "จะ ชะ ตะ คัก โนต"
 แสดงความสามารถผันคำตายโดยนะ
 อักษรกลางคำตายผันได้ดังนี้
 อักษรสูงคำตายผันได้ดังนี้
 อักษรต่ำคำตายผสมสระเสียงสั้นหรือประสมสระเสียงสั้นและมี
 ตัวสะกดผันได้ดังนี้
 อักษรต่ำคำตายอนิประสมสระเสียงยาวและมีตัวสะกด ผัน
 ได้ดังนี้

คำทอ ก. 3
 จะ จะ จะ จะ/ชะ ชะ
 ตะ ตะ ตะ/คก คก คก
 โนต โนต โนต

ก. 4 คีนาภ
 คราวนี้ นำคำต่อไปนี้ เติมลงในตารางใหญ่ๆ ก่อนอันต้องดูตารางให้เข้าใจก่อนนะ
 กา กา กา กา กา กะ กะ กะ กะ ขา ขา ขา ชะ ชะ คา คา คา กะ กะ กะ
 คัม คัม คัม โนต โนต โนต

เสียงวรรณยุกต์

		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง	คำเป็น					
	คำตาย					
อักษรสูง	คำเป็น					
	คำตาย					
อักษรต่ำ	คำเป็น	ประสมสระเสียงสั้น				
		ประสมสระเสียงสั้น และมีตัวสะกด				
	คำตาย	ประสมสระเสียงยาว				
		และมีตัวสะกด				

คำตอบ ก. 4

เสียงวรรณยุกต์

		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
อักษรกลาง	คำเอก	กา	กั	กะ	กั	กั	
	คำตาย	-	กะ	กะ	กะ	กะ	
อักษรสูง	คำเอก	-	ขา	ข่า	-	ข่า	
	คำตาย	-	ชะ	ชะ	-	-	
อักษรต่ำ	คำเอก	กา	-	ก่า	ก่า	-	
	คำตาย	-	-	กะ	กะ	กะ	
		ประสมสระเสียงสั้น	-	-	กั	กั	กั
		ประสมสระเสียงสั้นและมีตัวสะกด	-	-	กั	กั	กั
ประสมสระเสียงยาวและมีตัวสะกด	-	-	โน	โน	โน		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. 5 ถ้านักเรียนต้องการอ่าน เขียนหนังสือไทยอย่างถูกต้อง นักเรียนต้องฝึกอักษรเป็น นั่นคือ ใช้วรรณยุกต์กับหมู่ของอักษร และประเภของคำเป็นคำตายได้ถูกต้อง อย่าเพิ่งวิตก นักเรียนจะสามารถทำได้ภายในกี่เดือน ชั้นแรกพิจารณาตารางตัวอย่างการผันอักษรอีกครั้งว่า แบ่งเป็นหมวด หมู่อย่างไร พยายามคุยตัวอย่างให้เข้าใจ

เสียงวรรณยุกต์

		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง	คำเป็น	กา	กา	กา	กา	กา
	คำตาย	-	กะ	กะ	กะ	กะ
อักษรสูง	คำเป็น	-	ชา	ชา	-	ชา
	คำตาย	-	ชะ	ชะ	-	-
อักษรต่ำ	คำเป็น	คา	-	คา	คา	-
	ประสมสระเสียงสั้น	-	-	คะ	คะ	คะ
	ประสมสระเสียงสั้น และมีตัวสะกด	-	-	คั	คั	คั
	ประสมสระเสียงยาว และมีตัวสะกด	-	-	โน	โน	โน

ก. 6 หวังว่าเข้าใจตารางตัวอย่างแล้ว ที่ห้องจำตัวอย่างเลย อ่านสัก 3-4 เทียบก็จะจำได้
 ชื่นใจ ถ้าจำได้ก็จะไต่หลักเกณฑ์การไขหน่ออักษรกับวรรณยุกต์ พร้อมทั้งตัวอย่าง นักเรียน
 สามารถนำตัวอย่างนี้ไปใช้เปรียบเทียบกับคำอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการเขียน หรือออก
 เสียงคำในทำนองเดียวกันนี้ได้อย่างถูกต้อง

เสียงวรรณยุกต์

		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
อักษรกลาง	คำเป็น	กา	ก่า	ก๊า	ก๋า	กั	
	คำตาย	-	กะ	กั	กะ	กะ	
อักษรสูง	คำเป็น	-	ชา	ชา	-	ชา	
	คำตาย	-	ชะ	ชะ	-	-	
อักษรต่ำ	คำเป็น	คา	-	ค๊า	ค๋า	-	
	คำตาย	ประสมสระเสียงสั้น	-	-	คะ	คะ	คะ
		ประสมสระเสียงสั้น	-	-	คั	คั	คั
		และมีตัวสะกด	-	-	คับ	คับ	คับ
		ประสมสระเสียงยาว	-	-	ไค	ไค	ไค
และมีตัวสะกด	-	-	ไค	ไค	ไค		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.7 สองผันคำต่อไปนี้หนอยนะ แม้จะเป็นคำที่ไม่เคยเห็นก็ไม่ต้อง
 ตกใจ ตามตัวเองว่า พยัญชนะต้นเป็นอักษรหมู่ใด เป็นคำเป็น
 หรือคำตาย ตอบได้แล้วนำคำนั้น ๆ เที่ยมกับคำที่จำจาก
 ตารางเลย แล้วเขียนตอบ รับรองว่าถูกแน่นอน
 ตัวอย่าง คับ ผันได้ คับ คับ คับ (เทียบจาก โนต
 โนต โนต)

เสียงวรรณยุกต์

1. จะ
2. เขียว
3. ชัก
4. ซา
5. ญ
6. ปา
7. นะ

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา

คำตอบ ก.7

- จะ จะ จะ จะ
- เขียว เขียว - เขียว
- - ชัก ชัก ชัก
- ซา - ซา ซา -
- ญ ญ - -
- ปา ปา ปา ปา ปา
- - นะ นะ นะ

<p>ก.8 นักเรียนผันคำได้ถูกต้อง แสดงว่าเทียบคำจากตารางตัวอย่างเป็นแล้ว เช่น นักเรียนผันคำว่า "จะ" ไคว่า จะ จะ จะ จะ ซึ่งถูกต้อง หมายความว่า นักเรียนรู้จักเทียบคำว่า จะ กับคำว่า กะ ในตารางตัวอย่าง ซึ่งผันไคว่า กะ กะ กะ กะ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีความสามารถในการเทียบคำต่างๆ กับคำในตารางตัวอย่างเป็นแล้ว นักเรียนลองเขียนให้คู่อีกครั้งจะดีกว่า นักเรียนสามารถผันคำได้ถูกต้อง โดยเทียบกับคำอะไรบางในตารางตัวอย่าง โดยเติมตัวอักษรหน้าคำในตารางตัวอย่างที่ใช้เป็นหลักเทียบลงในวงเล็บหน้า ข้อของคำที่นักเรียนผันได้ถูกต้อง</p> <p>คำที่นักเรียนผันได้ถูกต้อง (จาก ก7) คำในตารางตัวอย่างที่ใช้เป็นหลักเทียบ</p>	<p>คำตอบ ก8</p> <p>(ค) 1</p> <p>(ฉ) 2</p> <p>(ง) 3</p> <p>(ช) 4</p> <p>(ก) 5</p> <p>(จ) 6</p>														
<table border="0"> <tr> <td>() 1. เขี้ยว เขี้ยว เขี้ยว</td> <td>ก. กา กา ก้า ก่า</td> </tr> <tr> <td>() 2. ชัก ชัก ชัก</td> <td>ข. กะ กะ กะ กะ</td> </tr> <tr> <td>() 3. ขา ขา ขา</td> <td>ค. ชา ชา ชา</td> </tr> <tr> <td>() 4. ฉุ ฉุ ฉุ</td> <td>ง. ชะ ชะ</td> </tr> <tr> <td>() 5. ป่า ป่า ป่า ป่า ป่า</td> <td>จ. คา คา คา</td> </tr> <tr> <td>() 6. นะ นะ นะ</td> <td>ฉ. คะ คะ คะ</td> </tr> <tr> <td></td> <td>ด. คบ คบ คบ</td> </tr> </table>	() 1. เขี้ยว เขี้ยว เขี้ยว	ก. กา กา ก้า ก่า	() 2. ชัก ชัก ชัก	ข. กะ กะ กะ กะ	() 3. ขา ขา ขา	ค. ชา ชา ชา	() 4. ฉุ ฉุ ฉุ	ง. ชะ ชะ	() 5. ป่า ป่า ป่า ป่า ป่า	จ. คา คา คา	() 6. นะ นะ นะ	ฉ. คะ คะ คะ		ด. คบ คบ คบ	
() 1. เขี้ยว เขี้ยว เขี้ยว	ก. กา กา ก้า ก่า														
() 2. ชัก ชัก ชัก	ข. กะ กะ กะ กะ														
() 3. ขา ขา ขา	ค. ชา ชา ชา														
() 4. ฉุ ฉุ ฉุ	ง. ชะ ชะ														
() 5. ป่า ป่า ป่า ป่า ป่า	จ. คา คา คา														
() 6. นะ นะ นะ	ฉ. คะ คะ คะ														
	ด. คบ คบ คบ														

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.12 ทบทวนความรู้ความเข้าใจโดยผันคำต่อไปนี้ให้ครบ 5 เสียง
 สัก 2 ซอกอน ออย่าดิม ร้องอักษรก อักษรเคียว นะ
 เสียงวรรณยุกต์
 สามัญ เอก โท ตรี จักวา

1. ซอม	—	—	{	—	—
			{	—	—
2. นอง	—	—	{	—	—
			{	—	—

คำตอบ ก.12

		{	ซอม	ซอม
ซอม	สอม	{	ซอม	สอม
		{	สอม	
		{	นอง	นอง
นอง	หนอง	{	นอง	หนอง
		{	หนอง	

ก.13 ก็มาก เข้าใจแล้ว ทำเหมือน ก.12 อีก 3 ซอนะ
 เสียงวรรณยุกต์
 สามัญ เอก โท ตรี จักวา

1. ชิง	—	—	{	—	—
			{	—	—
2. ทราย (ชาย)	—	—	{	—	—
			{	—	—
3. มอง	—	—	{	—	—
			{	—	—

คำตอบ ก.13

		{	ชิง	ชิง
ชิง	ฉิง	{	ชิง	ฉิง
		{	ฉิง	
		{	ทราย	ทราย
ทราย	ส่าย	{	ทราย	ส่าย
		{	ส่าย	
		{	มอง	มอง
มอง	หมอง	{	มอง	หมอง
		{	หมอง	

ก.14 ในกรณีคำ ๆ นั้น มีอักษรกลางนำอยู่ ถัดมาเช่นเดียวกับอักษรกลาง และต้องอ่านตาม ลักษณะอักษรนำ เช่น

กงา กงา กงา กงา กงา (กะ-งา, กะ-หงา, กะ-หงา, กะ-งา, กะ-หงา) ตลาค ตลาค ตลาค ตลาค

จากตัวอย่างข้างต้น พอเป็นที่สังเกตได้ว่า คำเหล่านี้ไม่มีใครที่ซ้ำกัน

คำที่มีอักษรกลางนำแล้วไม่ต้องออกเสียงแบบอักษรนำ ได้แก่ อ นำ ย มี 4 คำ

คือ	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย
	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย
	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย
	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย
	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย
	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย
	อ	ย	อ	ย	อ	ย	อ	ย

ก.15 ทดลองอ่านคำที่มี อ นำ ย แล้วไม่ต้องออกเสียงแบบอักษรนำ อีกสัก 1 ชุดนะ

อ	ย	อ	ย
อ	ย	อ	ย
อ	ย	อ	ย
อ	ย	อ	ย
อ	ย	อ	ย

คำตอบ ก.15

อ	ย
อ	ย
อ	ย
อ	ย
อ	ย

ก. 16 ถ้าคำนี้มีอักษรสูงนำอักษรเดี่ยวอยู่ ก็ผันและอ่านดังตัวอย่าง
 เช่น สนอง ส่นอง ส่นอง <สะ-หนอง, สะ-หนอง, สะ-นอง>
 จากตัวอย่าง แสดงว่าถาคำนี้มีอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว
 อยู่ ก็ให้ผันวรรณยุกต์ไปตามอักษรสูงซึ่งเป็น.....นั้น

คำตอบ ก. 16
 อักษรนำ

ก. 17 $\begin{pmatrix} \text{กรว} & \text{กรว} & \text{กรว} & \text{กรว} & \text{กรว} \\ \text{กลว} & \text{กลว} & \text{กลว} & \text{กลว} & \text{กลว} \\ \text{กวว} & \text{กวว} & \text{กวว} & \text{กวว} & \text{กวว} \end{pmatrix}$
 ร, ล, ว. เป็นอักษรควบ เมื่อกษรกลางควบ ร ล ว
 ดังตัวอย่างข้างต้น จะมีการผันวรรณยุกต์.....อักษรกลางนั้น

คำตอบ ก. 17
 เช่นเดียวกับ

ก. 18 คราวนี้ย้อนกลับมาจนถึงตารางตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดย
 เฉพาะอีกครั้ง จากตาราง จะเห็นได้ว่า คำที่มีรูปและเสียง
 วรรณยุกต์ตรงกันทุกเสียงคือ กา กว กว กว กว เรียกว่า
 อักษร.....คำ..... ส่วนอักษรกลางคำตาย ฝนเสียง
 เป็นเสียงเอก จึงไม่ใช้วรรณยุกต์..... คำนอกนั้นผันด้วย
 วรรณยุกต์อะไรก็เป็นเสียงวรรณยุกต์นั้นโดยลำดับ

คำตอบ ก. 18
 กลาง, เป็น / เอก

ก.19 อักษรสูงคำเป็นผันวรรณยุกต์ได้ "ชา ช่า ช้า" เท่านั้น
 ชา พ้นเสียงเป็นเสียงจัตวา จึงไม่ใช่วรรณยุกต์.....
 (เอก โท ศรีหรือจัตวา)
 ชา ใ้รูปวรรณยุกต์เอก และมีเสียงวรรณยุกต์เอก หมายถึง
 ความวาวรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน
 ช่า ใ้รูปวรรณยุกต์โท และมีเสียงวรรณยุกต์โท หมายถึงความ
 วาวรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน
 สรุปได้ว่า อักษรสูงคำเป็น (เฉพาะคำที่มีรูปวรรณยุกต์)
 แต่ละคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์.....

คำตอบ ก.19
 จัตวา / ตรงกัน

ก.20 อักษรสูงคำเป็น เฉพาะคำที่มีรูปวรรณยุกต์ แต่ละคำมีรูปและ
 เสียงวรรณยุกต์ตรงกัน อักษรสูงคำตาย "ชะ" พ้นเสียง
 เป็นเสียงเอก นั่นคือวรรณยุกต์ ๖ "ชะ" ก็เป็นเสียงโท
 แสดงวาวรูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน
 ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า อักษรสูง เฉพาะคำที่มีรูปวรรณยุกต์
 แต่ละคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์.....
 เนื่องจากอักษรสูงผันได้เพียง ชา ช่า ช้า และ ชะ ชะ
 เท่านั้น อักษรสูงจึงไม่ใช่รูปวรรณยุกต์.....และ.....

คำตอบ ก.20
 ตรงกัน /
 • (หรือศรี)
 • (หรือจัตวา)

ก.21 อักษรคำ

คำ	คำ	คำ
คะ	คะ	คะ
โน้ต	โน้ต	โน้ต

จะเห็นได้ว่า อักษรคำจะไม่ใช้รูปวรรณยุกต์.....
 อักษรคำคำเป็นพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันควยวรรณ-
 ยุกต์เอกและโท เป็นเสียงโทและตรี ตามลำดับ
 ส่วนอักษรคำคำตาย สระเสียงสั้น ผันเสียงเป็นเสียง
 ตรี แต่อักษรคำคำตาย สระเสียงยาว มีตัวสะกด ผันเสียง
 เป็นเสียงโท อักษรคำทั้งสองประเภทนี้ ผันควยวรรณยุกต์
ได้ทั้งคู่ และคำตายสระเสียงสั้น ผันควยวรรณยุกต์
 เอก เป็นเสียงโท แต่คำตายสระเสียงยาวผันควยวรรณ-
 ยุกต์โท เป็นเสียงตรี

คำตอบ ก.21

- (หรือ ตรี) /
- (หรือ จัตวา)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์

ก.22 นักเรียนได้เห็นคำมากมายที่เดียว สังเกตหรือเปล่าว่า คำ
 ที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์อยู่บนคำนั้น อาจจำแนกออกได้ตามความ
 แตกต่างถึง 4 พวก
 พวกที่ 1 นักเรียนจะเขียนหัวข้อวากระไร สังเกตจาก
 คำก็แล้วกัน

คำ	มีรูปวรรณยุกต์	มีเสียงวรรณยุกต์
ชู่ ท่าง	• (เอก)	เอก
ชู่ จ่า	... (...)	...
โตะ โปะ	... (...)	...
จา แปรน	... (...)	...

ตอบได้แล้วใช่ไหมว่า พวกที่ 1 นี้ คือพวกที่เสียงวรรณ-
 ยุกต์.....รูปวรรณยุกต์

คำตอบ ก.22

• (โท), โท /• (ตรี)
 ตรี /+ (จัตวา), จัตวา
 / ตรงกับ

ก.23 พวักที่ 2 เสียงวรรณยุกต์และรูปวรรณยุกต์เป็นอย่างไร

คำ	มีรูปวรรณยุกต์	มีเสียงวรรณยุกต์
คำ	• (เอก)	โท
ชา(....)
วาย(....)

พวักที่ 2 เสียงวรรณยุกต์.....กับรูปวรรณยุกต์

คำตอบ ก.23
• (เอก), โท / √(โท),
ตรี / ไม่ตรง

ก.24 พวักที่ 2 เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ เช่น คำ ชา วาย จากตัวอย่างคำ จะเห็นว่า พยัญชนะต้นเป็นอักษร....

ถ้าพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ เสียงวรรณยุกต์และรูปวรรณยุกต์จะไม่ตรงกัน แยกหนักเวเนอักษรต่ำคำตายที่มีรูปวรรณยุกต์

+ เพราะจะมีเสียงวรรณยุกต์จาวากววย เช่น คะ โนท เป็นต้น

คำตอบ ก.24
คำ

ก.25 คราวนี้มาดูคำที่ให้ไว้เป็นคู่ ๆ ต่อไป

คำ	มีรูปวรรณยุกต์	มีเสียงวรรณยุกต์
1 { คำ ชา	• (เอก)	โท
(....)
2 { ทา ถา(....)
(....)
3 { นา หนา(....)
(....)
4 { มน หมน(....)
(....)

คำตอบ ก.25

- √ (โท), โท /
- (เอก), โท /
√ (โท), โท /
- (เอก), โท /
√ (โท), โท /
- (เอก), โท /
√ (โท), โท

ก.26 จากตัวอย่างใน ก.25 คำแต่ละคำจะมีรูปวรรณยุกต์.....
แต่มีเสียงวรรณยุกต์....(ต่างกันหรือเหมือนกัน)

คำตอบ ก.26
ต่างกัน / เหมือนกัน

ก.27 ถ้าจะหาข้อสังเกตละว่า "พวกที่ 3 รูปวรรณยุกต์ต่างกัน แต่
มีเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน" จะสังเกตได้อย่างไร ไม่ต้อง
วิตก จากตัวอย่าง ค เป็นอักษรของ....
ท ถ
เราได้คำตอบแล้วว่า สังเกตจาก.....

คำตอบ ก.27
ข / เป็นอักษรของ /
อักษร

ก.28 จากตัวอย่าง น้า หน้า
มัน หมัน
เราก็สังเกตได้เช่นกัน น, ม เป็นอักษรหรือไม
น, มอักษร แต่เป็น.....จึงใช้.....นำ

คำตอบ ก.28
ไม่เป็น/อักษรเดี่ยว/ท

ก.29 ข้อสังเกต คำที่รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่มีเสียงวรรณยุกต์เหมือน
กัน ก็คือ พิจารณาจากคำคู่ประเภทที่มาจาก.....หรือ
.....ที่ใช้.....นำ

คำตอบ ก.29
อักษร/อักษรเดี่ยว/ท

ก.30 พวทที่ 4 คือประเภทของกลุ่มคำต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1	เสียงวรรณยุกต์โท	เสียงวรรณยุกต์ตรี
	ข่า	ข่า
	กลา	ลา

ตัวอย่างที่ 2	เสียงวรรณยุกต์โท	เสียงวรรณยุกต์เอก
	คอน	คอน
	รอย	(อ)รอย

จากตัวอย่างกลุ่มคำข้างต้น สรุปเป็นพวทที่ 4 ได้ว่า
 เป็นประเภท รูปวรรณยุกต์.....แต่เสียง.....
 สิ่งที่เป็นต้นเหตุของความแตกต่างของเสียงก็คือพยัญชนะ ซึ่ง
 เราจะต้องใช้ความสังเกตว่าเป็นกลุ่มอักษรหมู่ใด มีอักษร
 ควบ อักษรนำบ้างหรือไม่ เป็นต้น

คำตอบ ก.30

เหมือนกัน/ต่างกัน

ก.31 เพื่อทบทวนความจำ เราจะสรุปอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ปรากฏ
 รูปวรรณยุกต์ คำที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ แบ่งออกได้เป็น 4
 พวท คือ

1. เสียงวรรณยุกต์ตรงกับรูปวรรณยุกต์ เช่น ข่า-ข่า
2. เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ เช่น กา,
ข่า
3. รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่มีเสียงเหมือนกัน เช่น
ข่า-ข่า
4. รูปวรรณยุกต์เหมือนกันแต่มีเสียงต่างกัน เช่น
คอน-คอน

ก.32 เราทราบเรื่องคำที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ความแฉ่งเป็น 4 พวก และมีรายละเอียดอะไรบางอย่างแล้ว นักเรียนจะไม่สนใจคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ปรากฏอยู่บนคำนั้น ๆ บางหรือ เป็นไปไม่ได้ นักเรียนกำลังสนใจเรื่องนี้อยู่พอดีใช่ไหม

คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ จะเป็นเสียงวรรณยุกต์ใด โดยบาง เราหาคำตอบได้ โดยนำคำนั้น ๆ มาเทียบกับคำซึ่งมันใกล้เคียง 5 เสียง ซึ่งใกล้เคียงตรงกลางคำเป็น เช่น กา
 กา กา กา กา

จากประโยค "ฉัน จับ พัด ลม พลาด" แต่ละคำ เป็นเสียงวรรณยุกต์อะไร เมื่อเทียบกับ กา กา กา กา กา

ฉัน	เป็นเสียงวรรณยุกต์....(เทียบกับคำว่า....)
จับ	"(")
พัด	"(")
ลม!	"(")
พลาด	"(")

คำตอบ ก.32
 จั๊ววา, กา/เอก, ก่า
 ตรี, ก่า/สามัญ, ก่า
 โท, ก่า/

ก.33 คีมาถ นักเรียนเรียนรู้เรื่องวรรณยุกต์กว้างขวางที่ได้เรียน ต่อไปให้มาร่วมสนทนาคำบาง
ข้อความบาง ประโยคบาง สลับกันไป

คำที่ขีดเส้นใต้ในนั้น คือคำที่ท่องสนใจเป็นพิเศษ ออกเสียงคำนั้น ๆ ออกมา แล้วถาม
ตนเองว่า เป็นเสียงวรรณยุกต์ใด ดูคำเฉลย ใต้อ่างท้ายข้อ เริ่มแรก ท่องหิมกระตาม
มาอีกคำเฉลยไว้ก่อน เมื่อไรตอบตนเอง แล้วว่าคำนั้นมีเสียงวรรณยุกต์ใด เมื่อนั้นจึงเปิด
คำตอบดูได้ที่ละเอียด ทำให้ใจให้สบาย คำส่วนมากนักเรียนเคยพูด เคยได้ยิน หรือบางครั้ง
อาจเคยเห็นด้วย

1. <u>ขอบกุ่มมะคะ</u>	กริ, กริ
2. <u>สวมเสื้อเขีต</u>	กริ
3. <u>โปะไฟ</u>	กริ
4. <u>ขอเกยะ</u>	กริ
5. <u>กัสน้ำตายคังเอือก</u>	กริ
6. <u>เขาหัวเราะลงลูกคอกังเอิก ๆ</u>	กริ
7. <u>ผงซักฟอกแพบ</u>	กริ
8. <u>อายิโนะโมะโตะ</u>	สามัญ, กริ, กริ, กริ, กริ
9. <u>ขาวจาะ</u>	จัตวา, กริ
10. <u>กายเตียว</u>	จัตวา, จัตวา
11. <u>รอนจ</u>	กริ, จัตวา
12. <u>สุนัขเหาบอก ๆ</u>	กริ
13. <u>ช่างรองต้มแปรน</u>	สามัญ, จัตวา
14. <u>มกทอ</u>	โท, โท
15. <u>สาวสีกะ</u>	โท
16. <u>นอนอกทก</u>	โท, โท
17. <u>เขาวังทบ ๆ</u>	โท
18. <u>เขาเสียมปลก</u>	กริ
19. <u>หนอนยุบยุบ</u>	โท, โท
20. <u>ใจออกแวก</u>	โท, โท

ก.34 จากคำที่ขีดเส้นใต้ ใน ก.33 จะพบคำเสียงตรีอยู่ 12 คำ ได้แก่ นะคะ เซ็ด โปะ เกยะ เอือก เอ็ก แพ้ม ยีโนะโมะโตะ จะ รอน บอ ก ปลก ถ้าจะแบ่งคำเสียงตรีเหล่านั้นออกเป็น 3 ชนิด ๆ ก็จะได้เป็น 3 ชนิด คือ

1. คำเสียงตรีที่ใช้วรรณยุกต์ตรี ได้แก่ โปะ เกยะ เอือก เอ็ก โตะ จะ บอ ก ปลก คำเหล่านี้จะมีพยัญชนะต้นเป็นอักษร.....
2. คำเสียงตรีที่ไม่ใช้วรรณยุกต์อะไรเลย ได้แก่ คำว่า นะคะ และ.....คำเหล่านี้มีพยัญชนะต้นเป็น.....ประเภท.....(คำเป็นหรือคำตาย)สระเสียงสั้น
3. คำเสียงตรีที่ใช้วรรณยุกต์โท ได้แก่ คำว่า.....,และ.....คำเหล่านี้มีพยัญชนะต้นเป็น.....สระเสียง.....

คำตอบ ก.34

1. กลาง
2. ยีโนะโมะ, อักษรคำ, คำตาย
3. เซ็ด, แพ้ม, รอน/ อักษรคำ, ยาว

ก.35 จากคำที่ขีดเส้นใต้ใน ก.33 จะพบคำเสียงโทอยู่ 6 คำ ได้แก่ คะ มัดค้อ อคทค คับ ยบยบ วอกแวก คำเสียงโทเหล่านั้นแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. คำเสียงโทที่ไม่ปรากฏวรรณยุกต์ มีคำเดียวคือ.....คำนี้มีพยัญชนะต้นเป็นอักษร.....และเป็นคำ.....ที่ประสมสระ.....
2. คำเสียงโทที่ปรากฏวรรณยุกต์โท มี 3 คำ คือ.....,.....และ.....คำเหล่านี้มีพยัญชนะต้นเป็นอักษร.....
3. คำเสียงโทที่ปรากฏวรรณยุกต์เอก มี 4 คำ คือ.....,....., ยบยบ และ.....คำเหล่านี้มีพยัญชนะต้นเป็นอักษร.....คำ.....แถมสามคำแรกประสมสระเสียงสั้น ส่วนคำหลังประสมสระเสียงยาว

คำตอบ ก.35

1. มัด, คำ, ตาย, เสียงยาว /
2. ค้อ, อค, คับ, กลาง/
3. คะ, ทค, วอกแวก, คำ, ตาย

ก.36 อักษรคำคำตาย ชนิดประสมสระเสียงยาว พื้นเสียงเป็นเสียงโท ผันวรรณยุกต์ใดดังนี้

เสียงวรรณยุกต์
โท ตรี จัตวา
โนก โนตุ โนต
แวย แวย แวย

ถ้าต้องการทำเสียงโทนี้ให้เป็นเสียงโทที่สั้นลงก็สามารถทำได้ เช่น แวย เป็น แวย

วิธีการทำก็คือ เติม.....ลงไป นี่เป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับอักษรคำคำตาย ชนิดประสมสระเสียงยาว ตัวอย่างอื่นก็มี เช่น คลอกแคลล วอกแวง (ว้าง)แนบ

คำตอบ ก.36
วรรณยุกต์เอก (หรือ •)

ก.37 นักเรียนทดสอบความเข้าใจของตนเอง โดยการทบทวนย่อหน้าว่า คำต่อไปนี้เป็นเสียงวรรณยุกต์อะไรบ้าง

เสียงวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
1. { ทยตรี..... คิง โพละ.....	2. { ไซ หรือ..... คะ.....

คำตอบ ก.37
สามัญ, ตรี / โท, จัตวา ตรี

ก.38 นักเรียนเข้าใจอีกแล้ว ทำเช่นเดียวกับ ก.37 อีกสัก 6 ข้อ เพื่อจะได้อำแนน ๆ

เสียงวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
1. { นน แนะ..... คะ.....	4. { รวง..... วุย ว้าย.....
2. { ถก คี เพยะ.....	5. { อย ค้าย..... ค้าย.....
3. { เตื้อ..... เซ็ค..... หาย.....	6. { เห็น..... แสง..... แวย.....

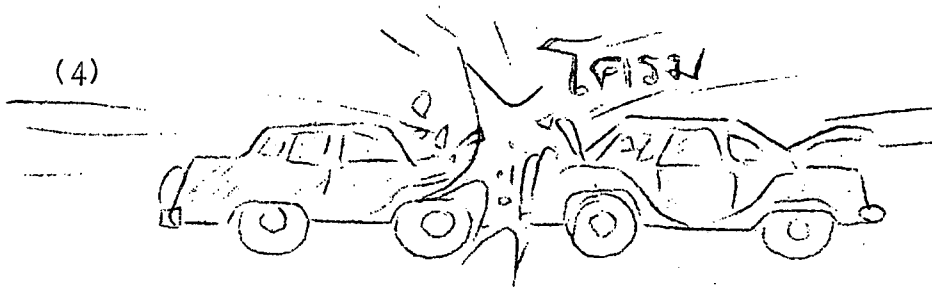
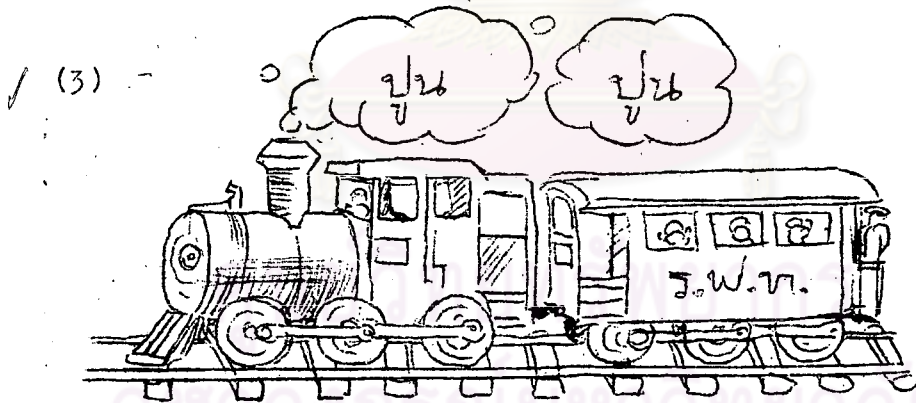
คำตอบ ก.38

1. โท, โท, โท
2. เอก, สามัญ, ตรี
3. โท, ตรี, จัตวา
4. ตรี, ตรี, ตรี
5. ตรี, ตรี, สามัญ
6. จัตวา, จัตวา, โท

<p>ก.39 นักเรียนเก่งจริง ๆ เอาละ คราวนี้ถึงชั้นสังเกตอีกสักนึ่กหน่อย เพื่อเป็นแนวทางให้อ่าน เขียน คำอื่น ๆ ต่อไปอย่างถูกต้อง ดูจากตัวอย่าง แล้วเติมคำตอบลงในตารางสักข้อหนึ่งก่อน</p>						คำตอบ ก. 39 พ, อักษรท่า, คำเป็น, โท, ศรี
คำ	พยัญชนะต้น	หมู่อักษร	ประเภทของคำ	รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์	
ที่ เจียม เพลง	จ	อักษรกลาง	คำตาย	ตรี	ตรี	

<p>ก.40 เข้าใจได้แล้ว ทำต่อไป เช่นเดียวกับ ก.35 เลขนะ</p>						คำตอบ ก. 40 1. พ,ท่า, ตาย, - ,ตรี/ 2.ค, ท่า, ตาย, - ,ตรี 3. พ,ท่า, ตาย, โท,ตรี/4.ก, กลาง,ตาย,ตรี,ตรี 5.จ,กลาง,ตาย ตรี,ตรี/6.อ, กลาง, เป็น, จั้ว,จั้ว/ 7.ช,ท่า, เป็น, - ,สามัญ/8.ม, ท่า,ตาย, - ,โท 9.ค,กลาง, เป็น, โท,โท/10.ค, ท่า,ตาย,เอก, โท 11.ผ,สูง,ตาย, - ,เอก/12.พ,ท่า, ตาย,เอก, โท
คำ	พยัญชนะต้น	หมู่อักษร	ประเภทของคำ	รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์	
1. โพละ						
2. ตะ						
3. แปม						
4. กก						
5. จ๊ะ						
6. เอง						
7. ชูม						
8. มัด						
9. คอ						
10. ตะ						
11. ณะ						
12. พลก						

ก.41 อ่านหนังสือมานานแล้ว ต่อไปเรามาคุยกันดีกว่าว่า ตัวอะไรหรือใคร ทำ
 ภิรยาให้เกิดเสียงอะไร ครูจะมีคำที่ไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์เลยไว้ให้ นัก
 เรียนลองตอบซิว่า คำแต่ละคำต้องเติมวรรณยุกต์อะไรลงไปหรือไม่ต้องเติม
 วรรณยุกต์อะไรเลย (-) เพราะมีเสียงวรรณยุกต์ตกตองอยู่แล้ว

คำตอบ

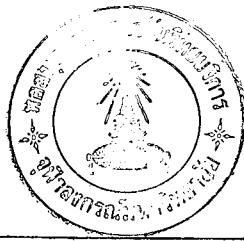
ก. 41

1. -

2. ก

3. ก/ก

4. -

(ต่อ ก.41)

(5)

คำตอบ ก41

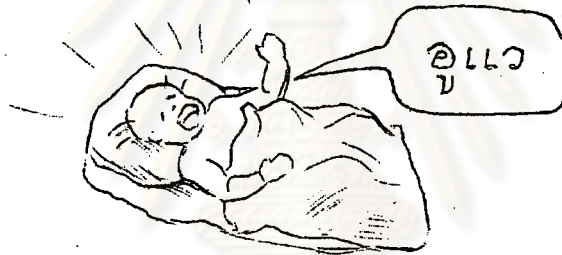
5. ๙

(6)

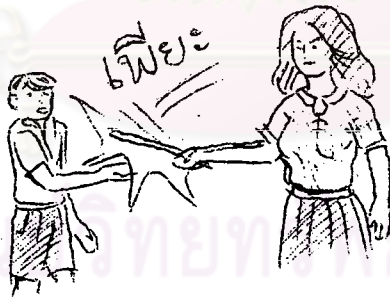
6. ๑

(7)

7. ๖

(8)

8. -

(9)

9. -

(ตอบ ก.41)

คำทออบ ก41

(10)

10. ๖

✓ (11)

11. 1/1

(12)

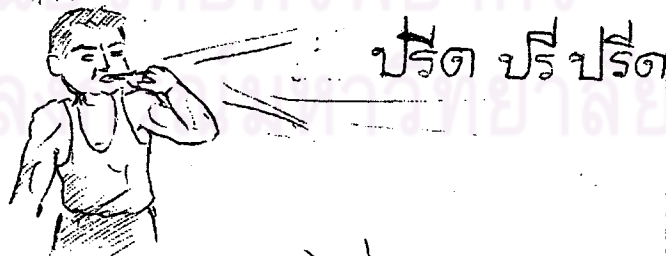
12. ๖

✓ (13)

13. 1/1

✓ (14)

14. ๓/๖/๓

✓ (15)

15. 1/๓/๗๖
๖/๓/๖๖

ก.42 เมื่อนักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้แล้ว นักเรียนจะพบว่า คำที่ขีดเส้นใต้ มีเสียงวรรณยุกต์ตรงกับเสียงในวงเล็บบ้าง ไม่ตรงกับเสียงในวงเล็บบ้าง เขียนตอบซิว่า แต่ละขจะตองเติมวรรณยุกต์อะไร หรือไม่ตองเติมวรรณยุกต์เลย

ตัวอย่าง ฟ้าร้อง ครัน (สามัญ)=...ค...

เขาตอกลงนเสียงคัง กวิก (ตรี) =...ค....

1. รถไฟแลน ชักชัก (โท, โท)=....
2. แคงเปิดประตูเสียงคัง แอก (ตรี) =....
3. วีระเหยียบหามลตเสียงคัง เอียค (ตรี) =....
4. นำหยด ตึง ๆ (จัตวา) =....
5. สุนัขหนาวสันคราง หิงง ๆ (จัตวา) =....
6. เด็ก ๆ หยิมขนมรับประทานกัน หมบหมบ(เอก, เอก)=..
7. เสียงผีเท้าม่าคัง กบกับ (โท, โท)= ...
8. เด็ก ๆ กำลังเลน โปงแปะ (โท, เอก)=...

คำตอบ ก.42

1. / /
2. ค
3. ค
4. *
5. -
6. -
7. ค / ค
8. ค / -

ก.43 เอ นักเรียนสังเกตหรือเปล่านะว่า คำตัวอย่างส่วนมากเป็นคำเกี่ยวกับอะไร รูแล้วไซ้ใหม่ว่า เป็นคำเกี่ยวกับเสียงเรียกไควว่าเป็นคำเลียนเสียงตาง ๆ รวมทั้งเสียงธรรมชาติควย

ประโยคอย่างหนึ่งของวรรณยุกต์กคือ ไซ้เขียนคำ....

.....

คำตอบ ก.43

เลียนเสียงตาง ๆ และเสียงธรรมชาติควย

ก.44 ผันคำต่อไปนี้ เพื่อเตือนความจำ และให้เกิดความชำนาญ

พจนานะ

โพละ (เทียบกับคำว่า คะ) จึงผันได้ดังนี้ โพละ โพละ โพละ

1.	เพ็ยะ	(	"	)	"	
2.	แพบ	(	"	)	"	
3.	กก	(	"	)	"	
4.	จ๊ะ	(	"	)	"	
5.	เอง	(	"	)	"	
6.	อุม	(	"	)	"	
7.	มึก	(	"	)	"	
8.	ทอ	(	"	)	"	
9.	ฝ๊ะ	(	"	)	"	
10.	พลก	(	"	)	"	

คำตอบ ก. 44

1. คะ, เพ็ยะ

เพ็ยะ เพ็ยะ

2. โนต, แพบ

แพบ แพบ

3. กะ, กก กก

กก กก

4. กะ, จ๊ะ

จ๊ะ จ๊ะ จ๊ะ

5. กา, เอง

เอง เอง เอง

6. คา, อุม อุม

อุม

7. โนต, มึก มึก

มึก

8. กา, ทอ ทอ

ทอ ทอ ทอ

9. ชะ, ฝ๊ะ ฝ๊ะ

10. คบ, พลก

พลก พลก

ประโยชนของวรรณยุกต์

ก. 45 เรามาอ่านบทสนทนาของเดอกับเคนกัน เมื่อจบแล้วนักเรียนลองย้อน
 กลับไปพิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้ชื่อว่า เป็นคำไทยหรือไม่

เดอ : ผมชอบกินมะขาม กล้วย เตี๋ย แคว กม โ เอ ดียง ไป ควย ถา โค เนา
กวย หรือนำ ตา หลก ถว กย กย ก

เคน : ทั้งแต่เล็ก ๆ มาแล้ว ผมชอบกินแตงกุก กม ทอ พ ไฟ เคร อง ค ม ก
โค ก หรือนำ ไม้ เป ป ช ี ท อน น มี ช น แ ม อ ก ไ ม ซ อ ท ว ส ค ใ ้ เพ ิ ม ช ั น มา
อ ก อ ย า ง ท น ง

เดอ : ผลไม้ละ คุณชอบกินอะไรมากที่สุด ผมชอบส้ม เช ง แ ง ท อ แ ด ะ บ ว ย

เคน : ผมชอบสต ร อ เบ อ ร์ แ บ ไ บ ี ล อง ง เช อ ร ร์

เดอ : แม่ล่ะนะ คุณชอบอะไรทำอะไรที่เป็นของเมืองนอกทั้งนั้น

เคน : แม่ก็แปลกใจตัวผมเองเหมือนกัน หรือเป็นเพราะผมมีแม่เป็น
ฝ ร ง เศ ส ก ไ ม ร

เดอ : คุณกินตั้งนาน ผมเพิ่งสังเกตเห็นว่าคุณสวม เส อ เช ิ ท เก ม า ก ย ิ ง ม อ
ย ิ ง ช อ บ มี ห ว ง ค ณ แ ค ณ ง ช อ มา จ า ก เม ิ อ น ก ด ะ ช ี

เคน : แม่ชื่อไหนะถูก แต่ชื่อทราน ก ก แ น ช อ บ ห ร ือ ฮ อ ล ล ว ู ค แ ว ๆ น
น แ ด ะ ห ร ือ ร ู ร า น ท ี ค ค ก บ ร า น ช ู ค ผ ม ซ ก ไ ม แ น ไ จ เ ี ย แ ล ว
 เมื่อพิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้แล้ว จะเห็นว่าทุกคำไม่ใช่คำไทย
 แต่เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น นั่นก็หมายความว่าวรรณ-
 ยุคก็มีประโยชน์ในการเขียน.....ได้ใกล้เคียงกับเสียงเดิม

คำตอบ ก. 45
 คำที่มาจาก
 ภาษาต่างประเทศ

ก.46 คำภาษาต่างประเทศเหล่านี้ เป็นคำคุณู ซึ่งนักเรียนควรจะได้สังเกตการเขียนและพิจารณา
 วรรณยุกต์เป็นพิเศษด้วย นักเรียนลองทบทวนโดยการอ่าน 2-3 ครั้งนะ บะหมี่ กวยเตี๋ย
 ไอ้เลี้ยง เจากวย เต้าหู้ คุกกี้ ท็อฟฟี่ โคล้ เป๊ปซี่ ทวิสตี้ แซง ทอ บวย สตรอเบอร์ องุ่น
 แอปเปิ้ล เซอร์วี ฝรั่งเศส เซ็ต เก กูคแมนซอป ฮอลดีวูด รุท ซึฟค

ก.47 จาก ก.45 นักเรียนได้พบคำว่า ท็อฟฟี่ แล้ว นักเรียนคิดหรือไม่ว่า ท็อฟ เป็นเสียงตรี
 พยัญชนะต้นเป็นอักษรคำ เหตุใดจึงไม่ใช่ " ๖ "

คำเช่นนี้ใช่ ๖ ไม่ใช่ เพราะเป็นคำกายเสียงสั้น ถ้าใช้วรรณยุกต์โท จะทำให้เสียง
 ยาวเกินไป จึงให้ใช้ " เซน

เคะ + ก = เค็ก ในคำว่า เค็ก
 ทะ + ก = แท็ก " แท็กซี่
 เชาะ + ก = ช็อก " ช็อกโกแลต เป็นต้น

ก.48 "ขาว ขาว ขาว"
 เริ่มแรกมีคำ ๆ เดียวคือ ขาว เติม เป็น ขาว เติม
 ๖ เป็น ขาว จาก 1 คำ กลายเป็น 3 คำ แต่ละคำมีความ
 หมายแตกต่างกัน

จากลักษณะดังกล่าว ช้ให้เห็นประโยชน์ของวรรณยุกต์ว่า
 คำ ๆ เดียวกัน เมื่อมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ความหมายก็จะ
 และอีกประการหนึ่งก็คือ วรรณยุกต์ ทำให้จำ
 นวนคำ.....ด้วย

คำตอบ ก.48
 ต่างกัน, เพิ่มมากขึ้น

ก.49 ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ฉะนั้น จึงเป็นความ
 จำเป็นของภาษาไทยที่จะต้องมีวรรณยุกต์ วรรณยุกต์มีประ-
 โยชน์ นอกจากใช้เขียนคำเลียนเสียงต่าง ๆ รวมทั้งเสียง
 ธรรมชาติแล้ว ยังใช้เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ใกล้เคียง
 กับเสียงคำเดิม อีกทั้งยังมีคำเพิ่มมากขึ้น ลักษณะเด่น
 อีกอย่างก็คือ คำ ๆ เดียวกัน ถ้าระดับเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน
 ความหมายก็จะต่างกัน

เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นลักษณะของเสียงดนตรี เสียง
 ดนตรีบ่งเกิดความไพเราะ ภาษาไทยมีเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ
 เหมือนเสียงดนตรีก็ย่อมจะมีความ.....เช่นกัน

ภาษาไทยเป็นภาษาที่ไพเราะได้เพราะอิทธิพลของ....

คำตอบ ก.49
 ไพเราะ, วรรณยุกต์

ก.50 ถ้าจะประมวลประโยชน์ของวรรณยุกต์ ก็จะได้ 3 ข้อใหญ่
 นึกทบทวนได้แล้วใช่ไหม

1. ใช้เขียนคำเลียนเสียง.....และคำที่มาจาก

2. เมื่อระดับเสียงของคำ ๆ เดียวกันต่างกัน ความ
 หมาย.....และทำให้มีจำนวนคำ.....
3. ทำให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่.....

คำตอบ ก.50
 ต่าง ๆ รวมทั้งเสียง
 ธรรมชาติ, ภาษาต่าง
 ประเทศได้ใกล้เคียง/
 จะต่างกันด้วย, เพิ่ม
 มากขึ้น/ไพเราะ

จบบทเรียนแบบโปรแกรมหน่วยที่ 2 เกี่ยวกับการผันอักษร ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้
 วรรณยุกต์ และประโยชน์ของวรรณยุกต์แล้ว เรียนจบแล้วต้องทำอะไรเอ่ย ใช่แล้ว
 ต้องทำแบบทดสอบหลังบทเรียน เช่นเดียวกับเมื่อเรียนหน่วยที่ 1 จบนั้นแหละ ตั้งใจทำ
 ให้ออกที่สุดเลยนะ นักเรียนจะใคร่รู้ว่าตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้นมากเพียงใด
 ขอเอาใจช่วยให้นักเรียนจงโชคดี